2015-08 • EYLÜL • 7 TL. (KDV dahil) • (KKTC: 8,5 TL)

LE MANYAK

/LeManyakDergi

@ManyakDergi

ISSN 0-1301-0247-4

9 770130 102479

UZAY ÇÖPÜ

ÇİZGİ FİLM SAATİ

UZAY ÇÖPÜ

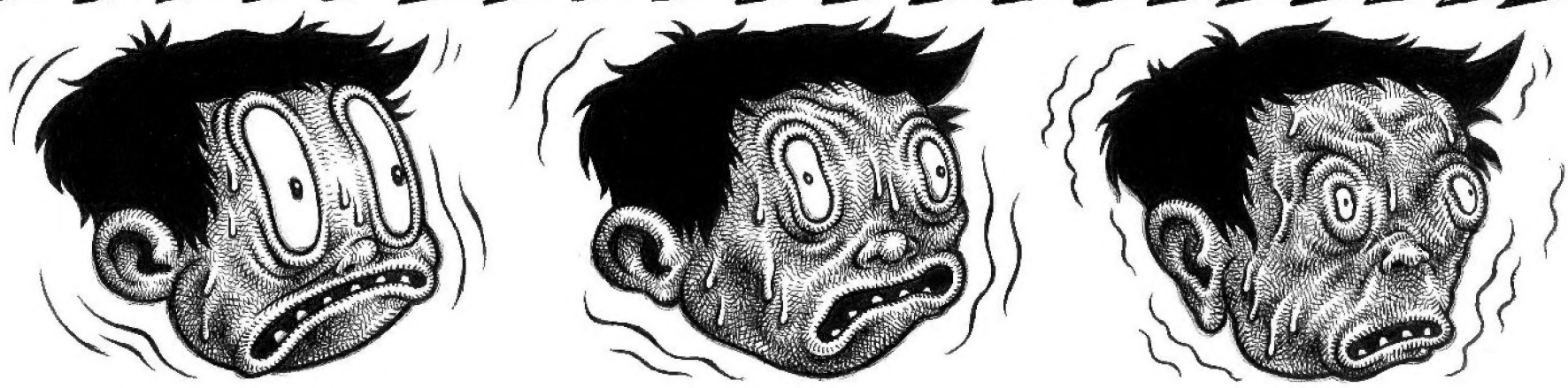

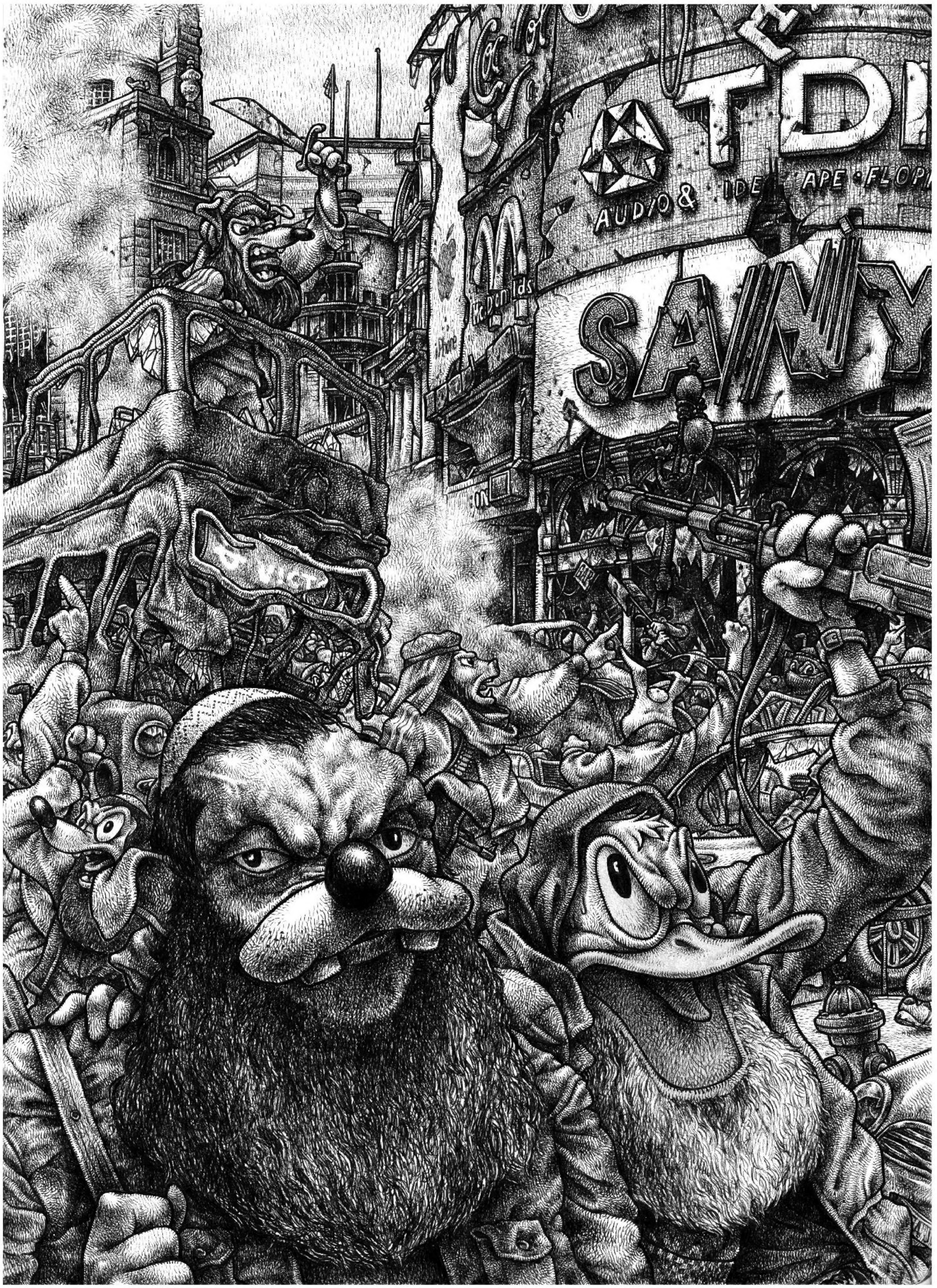

uzaycopu@gmail.com / uzaycopu.com / instagram: uzaycopu

son.-

BAĞLANTISIZLAR HAREKETİ

@hirsova

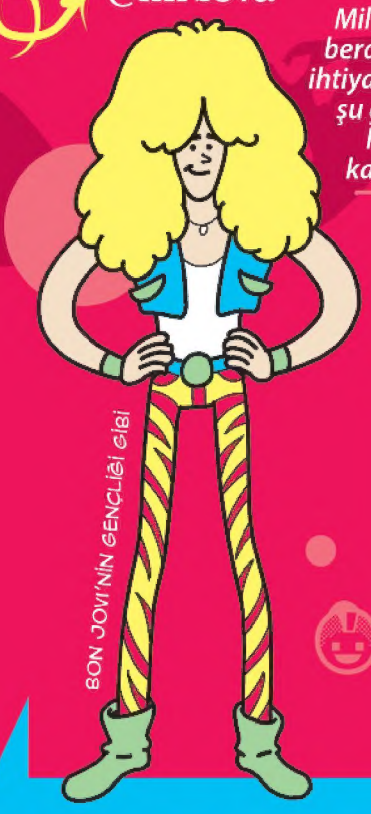

Milletçe birlik ve beraberliği en çok ihtiyaç duyduğumuz şu günlerde yok hükmünde kararnameler.

Kararname Teklifi Dosya No. 2081

MUSİKİMİZİN KORUNMASI

Konu: Yapılan araştırmalarda New Jersey'de ikamet etmekte olan Bon Jovi adlı şahsın "Living on a prayer" adlı şarkısının merhum Zeki Müren'in "Dualarla yaşıyorum" adlı eserinden arak olduğu saptanmış olup iş bu şarkının televizyon, radyolar ve bilumum eğlence tesislerinden elde edilen telifinin Mehmetçik Vakfına aktarılması.

GÖRÜLMCEEE!

Kararname Teklifi Dosya No. 3500

JEDI'LIK MEZHEBİ

Konu: Son dönemlerde yurdumuzda artan Jedi faaliyetlerinin incelenmesinin ardından alemlerde "Efendi Yoda" adıyla bilinen şahsın sanıldığı kadar efendi olmadığı tespit edilmiştir. Adı geçen şahsın hakkında yakalama kararı çıkartılmış olup görüldüğü yerde polis zoruyla Çağlayan adliyesine ifadeye getirilecektir. Bu olaydan haseble Erenköy, Bakırköy, Zekeriyaköy "Jedi" ocaklarının faaliyetlerinin süresiz sonlandırılması olmadı 'Efendi Yoda'nın ocak dışı kalması.

Kararname Teklifi Dosya No. 1001

RUS VİRAL VİDEO SANATI

Konu: Özellikle son günlerde sosyal medyada yapılan paylaşımlarda dost ve müttefik Rus halkının gerek pratik zeka gerekse vurdumduymaz tavırları bakımından Türk halkıyla olan benzerlikleri gözlemlenmiştir. Bundan hareketle Rusça'nın '**Güneş Dil Teorisi**'ndeki yerinin Türkçe'ye bir tık yakınlaştırılması ve "**Karakalpak, Türkmen, Tatar bunlar bir boydu**" şeklindeki türküde bahsi geçen "**Karakalpak**" ırkının aslında Ruslar olduğuyla ilgili bilimsel makalenin resmi gazetede yayınlanması ve meclisin Twitter hesabından konuya link verilip **TDK**'nın bu '*tweet*'i '*retweet*' etmesi.

Kararname Teklifi Dosya No. 1453

İÇİMİZDEKİ İRLANDALI

Konu: Aksaray esnafına attığı dayakla, 2002'deki Dünya Kupası'nda İhan Mansız'ın Senegal'e attığı golden beri güzel günler görememiş milletimizin içinin yağlarının erimesine sebep olan Kuveyt asıllı İrlandalı vatandaşın "Street Fighter" oyununun gelecek sürümünde Türkiye'yi temsilen yer alması, Kültür ve Turizm Bakanlığı bütçesinden ayrılacak bütçeyle düzenlenecek turlar kapsamında, başta turistik beldelerimiz olmak üzere bilumum esnafla gösteri maçları düzenlemesi ve öyle şakacıktan değil kodu mu oturtması. Ayrıca her dayaktan sonra esnafın görüşlerinin alınarak işbu görüntülerin haber bültenleri arasında aziz milletimizin yüzündeki tebessümü bir miktar daha artırmak üzere yayınlanması.

PEKİ SİSTEM NASIL İŞLİYOR?

Kararname Teklifi Dosya No. 954

TARİH BİLİNCİ AŞILANMASI

Konu: Şile kalesinde yürütülen restorasyon çalışmalarının kamuoyunda beklenenden fazla ilgiyle karşılanmış olması sevindiricidir. Gençlerimize ve çocuklarımıza tarih bilinci aşılamanın önemi malumdur. Burdan hareketle yakın zamanda restorasyonu planlanan Rumeli Hisarı'nın 3 kulesinin her birinin bir 'Pavır Paf Görls' kızına çevrilmesi, karşısında bulunan Anadolu Hisarı'nın ise restore edilmeyerek "Scooby Doo" tema parkı olarak hizmet vermesi.

Kararname Teklifi Dosya No. 954

YEP YENİ OSMANLI

Konu: Bir süredir özenle yürütülmekte olan "Yeni Osmanlıcılık" hareketindeki gerek iç gerek dış gelişmelere bağlı olarak baş gösteren tıkanma göz önüne alınarak "Yep Yeni" Osmanlı imparatorluğu'nun Mars'ta kurulması çabalarına hız kazandırmak adına dünyamızı ziyaret eden "alien" tabir edilen uzaylılardan yeni bir devşirme birliğinin kurulması.

YENİÇERİ MAYISIYLA AYIN SONUNU NASIL GETİRECEĞİNİ DÜŞÜNEN BİR ALIEN DEVŞİRMESİ

Kuyucu Murat Paşa'nın İnsan Kuyuları

Kuyucu Murat Paşa, adını Anadolu'da ele geçirdiği "asileri" katlederek, kazdırdığı kuyulara doldurmasından alan Osmanlı sadrazamı. Doğum yeri ve tarihi bilinmiyor. Tarihçiler onun bir Hırvat dönmesi olduğunu hatta Anadolu halkına olan düşmanlığının bundan kaynaklandığını yazıyorlar. Harem-i Hümayun'da yetişiyor. Yemen, Karaman, Kıbrıs, Şam, Diyarbakır beylerbeyliklerinde bulunduktan sonra Macaristan seferine katılıyor ve vezir oluyor (1605). Bir ara haksız kazanç sağladığı gerekçesi ile görevinden azledilerek İstanbul'a çağrılıyor.

Osmanlı hanedanına karşı Anadolu'da "Celali İsyanları" olarak adlandırılan başkaldırıların bir türlü bastırılamaması üzerine Şeyhülislam Sunullah Efendi ve padişahın hocası Mustafa Efendi'nin önerileri doğrultusunda padişah I. Ahmet tarafından sadrazamlığa atanıyor (Aralık 1606). Padişah I. Ahmet, mührü ile birlikte Kuyucu Murat'a gönderdiği yazıda nedense "Hiç kimsenin tesiri olmadan onu sadrazam yaptığını," söylüyor ve "Göreyim seni her işe dikkatle ve var gücünle sarılasın ve padişah uğrunda bütün varlığınla çalışasın." diye sesleniyor.

Padişahın iltifatlarına mazhar olan ve saltanat mührünü eline alan Murat Paşa 1607-1609 tarihleri arasında Celali isyanlarının bastırılması adı altında Anadolu'da resmi Osmanlı tarihçilerini bile isyan ettiren görülmemiş bir zulüm ve katliam uyguluyor. İşte Kuyucu Murat adı bu zamandaki katliamlarından doğup tarihe geçiyor.

Bu sefer esnasında Anadolu Türklerine karşı irtikab ettiği zulümlerle cinayetler akla sığmayacak nisbetleri bulmuştur. Bu kanlı Hırvat'ın nazarında kabahatlıyla, kabahatsızın hiçbir farkı olmadığı Osmanlı menebalarında bile itiraf edilir... Konya çayırında eşkiya cüsselerinden çâhlar doldurmuş'tur. Fakat bu 'eşkiya', asilere taraftarlıkla itham edilenler, bir takım zavallılar ve ekserisi masumdur.

Murat Paşa, tüm yaptıklarının şeriat uğruna olduğunu söyleyip daha fazla mülhidi katletmek için Tanrı'dan yardım istiyor: "İlahi, bugün düşman katlinde ben kulunu mahcup etme! Pirliğime merhamet eyle! Din-i mübin ve Peygamberimiz'in şeriati ianeti için niyetimin doğruluğunu ve şeriat namusunu parçalayan müfsitlerin ortadan kaldırılması babında garezsizliğim dergah-ı ehadiyetinde malumdur. Senden yardım rica ederim!"

Peçevi, Tanrı'dan yoksul Anadolu köylülerini katletmek için yardım isteyen Murat Paşa'nın bu niteliğine ilişkin şunları kaydediyor: "Saltanatın namusunu korumakta, kesin kararlı idi. 'Celali' diye adı çıkan kimsenin 'Cuhûd (cıfıt) imana gelmez, merd-i mülhid tövbekar olmaz' dizesinin anlamına uygun olarak, ne imanına, ne Müslümanlığına, ne de tövbesine kesinlikle güvenmezdi; ölümden gayrı bir araçla onun doğru yola getirilebileceğine inanmazdı?"

Celali adı altında binlerce insanın katledildiği, cesetlerinin kuyulara doldurulduğu, insan ölülerinin dağlar gibi yığıldığı korkunç bir 3 yıl yaşanıyor.

Hammer, "Bu sefer boyunca yok edilen insanların toplamı 100 bini bulmuştur" diye yazıyor. Burada son derece önemli bir nokta var: Öldürülen insanların büyük çoğunluğu çarpışma anında öldürülmüş değiller. Tersine katledilenler rastgele yakalanıp, ele geçirilip tutsak alınanlar.

Yine Hammer, Celalilerden Canbolatoğlu ile girişilen çatışmadan sonra Kuyucu Murat'ın yarattığı manzarayı şöyle betimliyor: "Osmanlılar tarafından 20 cellad, takım takım getirilen esirleri idam etmekle uğraşıyorlardı. Sadrazamın çadırı önünde 20 bin asinin başından vucuda gelmiş tepeler yükseldi."

Aynı korkunç manzara Naima tarihinde de yer alıyor: "O gün gurube dek (gün batımına kadar) ruûs-u maktûa-ı a'dâdan (kesilmiş düşman başlarından) defterlerle adetleri zaptedilen, 26 bin kelle-i büride (kesilmiş baş) işgâh-ı serdar-ı Behram iktidara (Behram kudretle serdarın önün-

de) getürülüp otag-ı zernitak (altın kuşaklı otağ) önünde püşte-var (tepe halinde) yığıldı. 20 neferden fazla cellatlar, darb-ı rikabdan (ense vurmaktan) dinlenmeyip güruh güruh getirilen eşkiyanın kellelerini kat'ederlerdi."

Kuyucu Murat, kudretli serdar, kudretini altın kuşaklı çadırının önüne kesilip yığılan canlarlardan alıyor. Cellatlar durup dinlenmeden ense vuruyor ve otağ önünde masum insanların cesetlerinden tepeler yığılıyor. Hastalıklı bir durum var. Hanedanın varlığı ve ayakta durması için her türlü vahşete olur veren zulümkar bir durum. Hammer "Kuyucu Murat, yakalanan insanları katledip kuyulara doldurmayı adet, alışkınlık edinmişti." diyor. Alışkanlığın kanlılığı en çok Osmanlı idaresine yakışıyor! Kuyucu Murat'a övgüler düzmekte Solakdaze'den hiç de geri kalmayan ve mukabelecilik görevini yürütürken onun çok yakınında bulunan tarihçi Peçevi İbrahim Efendi, Kuyucu'nun "güzel huylarını" sıralarken onun insan ketletmekte hiçbir sınır tanımadığını gözler önüne seriyor: "İslam gazileri birçok haini yakaladılar. Bunları serdara getirip değerli ödüller aldılar. Ondan sonra eşsiz vezir, kuyular kazdırdı ve getirilen melunları bu kuyular başına çökerterek birer birer boyunlarını vurdurdu. Böylece her gün bir- iki kuyu dolardı. Ve yeni bir kuyu daha kazılması gereği duyulurdu. Sonunda Murat Paşa'ya 'Kuyucu Koca' lakabı verildi. Ve bu takma adla dünyaya velvele vererek, yalnız Celali adını taşıyanları değil, belki onları yedirip içirenleri ve komşularını bile kardı."

Celali bahanesi ile yoksul Anadolu köylüsünün kitleler halinde katledilmesine Kemahlı Ermeni rahip Grigor'un Kronolojisi'nde de değiniliyor. Ermeni rahip de resmi dille konuşuyor ve Kuyucu'dan övgüyle sözediyor. Ne var ki katledilen köylülerden oluşan tepeleri yazmadan da edemiyor: "Görenlerin bize bizzat anlattıklarına göre Murat Paşa bütün konakladığı yerlerde önceden kuyular kazdırır ve bütün Celalileri, muzir adamları öldürüp bu kuyulara attırır; oraya indirilen birkaç adam da atılanları istif ederdi. Vakadan 4 sene sonra kış mevsiminde oradan geçerken ev büyüklüğünde olan kuyuları müşahede etmiştik. Birkaç tanesi çökmüş olduğundan odun ve toprakla kapatılmıştı. İşte böylelikle ortadan kaldırılan melunlar duman gibi yok olarak Allah'ın şan ve şerefinden mahrum kaldılar."

"Anadolu Türkünün ebediyyen lanetle anacağı Kuyucu Murat, ihtiyarlığından dolayı 'Koca lakabıyla da tanınan doksanlık bir zalimdi. Kuyucu yalnız asilerle taraftarlarını değil, onlara her nasılsa ekmek ve su vermiş zavallılardan başka civarlarından bulunan komşularını bile kılıçtan geçirtecek derecede kana ve bilhassa Türk kanına susamış bir canavardır." Bu sözler ise tüm bu yaşanan vahşet karşısında "Türklük" adına isyan eden bir başka resmi tarihçinin, İ.H. Danişmend'in. Osmanlı engizisiyonunu ve Kuyucu Murat vahşetinin boyutlarını Naima aktardığı bir olayda bütün çıplaklığı ile ortaya koyuyor; "Cellatların, yeniçerilerin "Biz öldürmeyiz" dedikleri küçük bir çocuğun kellesini bizzat kendisi kesiyor. Çünkü Kuyucu Murat'a göre büyük, küçük farketmeksizin tüm yoksullar birer 'Celali'dir."

Kitap: *OSMANLI ENGİZİSYONU ZULMÜN TARİHİ -*
Yazar: *Ali YILDIRIM*

Atilla ATALAY

KONULU GEYİK

ESNAF İLE DİYALOG ÇABALARI

En güzel esnaf, henüz tükkan açmamış olandır...

Bu aralar çok espri yaptık, ekmeğimin peşindeki canım esnafımla ilgili capsler, gifler, çizgili çizgisiz laf sokuşturmalar havada uçuştu. Mesela ben, İrlanda Bayraklı bir boksör şortu görselinin altına "Esnaf Döğen İrlandalı Boksör Donu Gelmiştir" yazmak suretiyle feysbukta paylaştım.

Naapalım ama palalısından, sopalısından; katilinden ikrah gelmişti; biz esnaf olmayan fâniler kendi kendimize eğlenip az ferahladık.

Fıtratı gereği çakal olup da bir şekilde dükkan açmışları kenara bırakırsak, Allah'ı var boşa çıldırmadı o patron.

Ülkenin çiftçisinin, işçisinin, doktorunun, gazetecisinin, öğrencisinin başına ne geliyorsa esnafın da başına o geldi. Neo liberaller, bakkalıktan doktorluğa, domates hıyar tohumundan yaban hayvanına (av ihalesi) ocağa böceğe her halta maydanoz olup herkesi bir şekilde kıstırdı ve fıtratına göre herkes bir şekilde çıldırdı.

Demem o ki, mahallenin dert babası hakiki esnafı tenzih üstüne tenzih ederim. Neticede beş parmağın beşi de bir olmadığı gibi, bilhassa şofor esnafı da "en asil duygunun insanıdır".

Ha, şu da var tabii, ben olaya içerden bir gözle bakıyorum. Bu kardeşiniz de geçmiş vakitte, rızkını ticarette aramış kısa dönem bir esnafın evladıydı. Konuyla ilgili "Dükkan" adlı öyküye geçmeden evvel bir kuruyemişçi esnafının duvarındaki gördüğüm sözleri paylaşmak istiyorum:

Şu dünyada çok gezdim, ne zengini tok gördüm, ne fakiri aç

Ya Rabbim bizi nâmerde değil, merde dahi eyleme muhtaç

DÜKKAN

"Rızkınızı ticarette arayınız, buyrulmuştur" dedi, Arif Demir... Babam O'na Hacı Arif Bey diyor... İkisi birlikte, babamın emekli ikramiyesiyle "Marley ve Dekarasyon Mağzası" açıcaklar... Hacı Arif'in dükkan açılışı için bastırdığı el ilanlarına bakıp; "Arif amca, (dekorasyon mağazası) yazılacaktı, yanlış basmışlar galiba" dedim... Hacı istifini bozmadan dudaklarını şapırdatıp "Uğurdur" dedi... İyi... O öyle dediyse öyledir... Zaten babam Hacı'nın ticari deneyimine güveniyor... Yoksa henüz emekli olmuş bir füze astsubayı, dükkandan felan ne anlasın...

"Müjde, müjde, müjde!" diye başlayıp "Güven Marley Mağazasına uğramanız menfaatiniz icabıdır" diye biten el ilanını son bir kez okuduktan sonra, bisikletime atlayıp Çekmece Tren İstasyonuna doğru uçarak pedal çevirdim... İlanları, trenden inenlere dağıtacağım... Ertesi sabah babam, askerlikten kalma alışkanlıkla yedide kalkıp besmeleyle "marley dükkanını" açtı... "Sabahın köründe millet marleyi naapıcak" diye düşünmedim değil... Ama kızar diye babama söyliyemedim, "Hayırlı işler" dileyip annemle yolcu ettik... Dükkanın ilk siftahını amcam yaptı. "Lazım olur" diyerekten bizden anlamsız yere iki kutu marley satın aldı... Onu da akşamüstü yengem geri getirip, "Ayol manyak mı bu adam... Tutup iki kutu marley almış... Biyere döşetsek neyse... Kira evine ne marleyi döşetcez" diyerek parasını geri istedi... Babam, paranın ikiyüz lirasını cebinden, elli lirasını da "siftah parası" diye duvara astığı çerçeveden çıkartıp geri verdi...

Sonraki günlerde de pek gelip giden olmadı... Hacı, zaten uğramıyordu, babam da gereksiz yere marley kutularını dükkanın içinde bir oraya bir buraya taşıyıp "iş yorgunu" olarak eve dönüyordu... Yüzlerce ağır kutu Erdaflex PVC Yer karosu' nu dükkanda ordan oraya sürüklerken pazu yapmayı planladığım için, olanlara pek ses çıkarmıyordum... Zaten annem, "emekli oldu, çok sıkılıyor, yoluna gidiver adamın" diye beni sıkı sıkı tembihliyordu... O sıralarda nerden girdiyse aklıma, "emekli olan askerler boş dururlarsa çöker, hızla yaşlanıp ölüverirler" lafı girmişti... O'na bişey olmasındı, dükkanla vakit geçiriyordu işte...

Derken, birgün Hacı Arif Bey olağan Hicaz seferlerinin dönüşünde dükkana uğradı... (Arif Bey sık sık Arabistan'a gider, ezan okuyan saat, pusulalı seccade, poşet çay, tuhaf balonlar, ütü, sigara felan getirip bavulla satardı...) Dükkana şöyle bi bakınıp "piyasa durgun, dönmez burası" diyerek ortaklıktan çıktı... O günün akşamı babam, Arif Demir'in camekanda yazan yaldızlı ismini kendininkinin yanından jiletle kazırken elini kesti... Küfrederek dükkanın kapısını çarpıp kayboldu... "Kesin kapatır artık burayı" diye düşündüm... Ama öyle olmadı...

Ertesi sabah, teşhir amacıyla dükkanı marley kaplamaya karar verdi... Her yer vıcık vıcık zift, rengarenk marley... Bittiğinde "acayip kötü oldu" diyerek fikrimi belirttim... Beni, kafama marley kırıkları atarak eve kovaladı...

Aradan geçen aylar içinde birkaç iş olmadı değil. Ama yine de dükkanın kirası çıkmıyordu bile ve babam fena halde sıkılıyordu... Sıkıntıdan kırık radyoyu marleyle kaplamak; artık marleyleri yuvarlak kesip üstüste yapıştırarak eksik tavla pullarını tamamlamak gibi tuhaf işlerle vakit geçiriyordu... Hatta bir keresinde marley dükkanımızın vitrinini bile süsledi... Rengarenk marleylerin üstüne köpükten karlar yağdırıp, camekana pamukla "Yeni yıl" yazdı... Dışardan bakınca "N" harfi ters gözüküyordu... O kadar uğraşmıştı ki, söyliyemedim.. Zaten bütün umutları kırılmıştı... Hacı Arif Bey'in "kalp sektesinden" ölümü iyiden iyiye tuhaflaştırdı O'nu... Sıra arkadaşım Nezih'e evlerini marley kaplatmaları için baskı yaptığımı anımsıyorum...

Olmadı ama... Annem "Üzülme be, istersen ben de emekli olurum, dükkana orlon filan da koyarız" diyince, babam dayanamadı... Dükkanın kepengi son kez kapanırken, kötü oldum... Babamın, yaşlı bir insanın, 'dünyaya tutunabilmek için zorladığı son kapı kapanıyor' gibi gelmişti bana.

Bilmem kaç bin iş gününün emek ikramiyesini, anlamadıkları tuhaf işlerin dükkanını açıp giderek boktanlaşan ekonomide canavarlara kaptıran yaşlı insancıklar... Oyuncakçı dedeler, kırtasiyeci amcalar; bişey araklanmaya son derece müsait, kafası karışık, şişe dibi gözlüklü, rafları boş bakkal amcalar... İnsana "buyur canım, arzun?" diyen altın künyeli, gürbüz kuruyemişçilerle, acar kasapların, birbirlerine dandikten "Bilmem kim Bey, Bi şey Hanım" diye seslenen yavşak kasiyerlerle dolu "süper" marketlerin arasında usulcacık açılıp kapanır onların ufak dükkanları...

Ben onları hep göz ucuyla izleyip kepenglerini açık görünce rahatlarım... Kapalı kepenglerine bakamam... Belki de "Cenaze nedeniyle kapalıyız" yazısını görmekten korktuğumdandır... Ve hep onlardan alışveriş ederim... Siz de gidin ara sıra... "Uğramanız, menfaatiniz icabıdır"...

ÖNCE GÜVENLİK

KONU: KONDOM NASIL KULLANILIR?

UZAY ÇÖPÜ

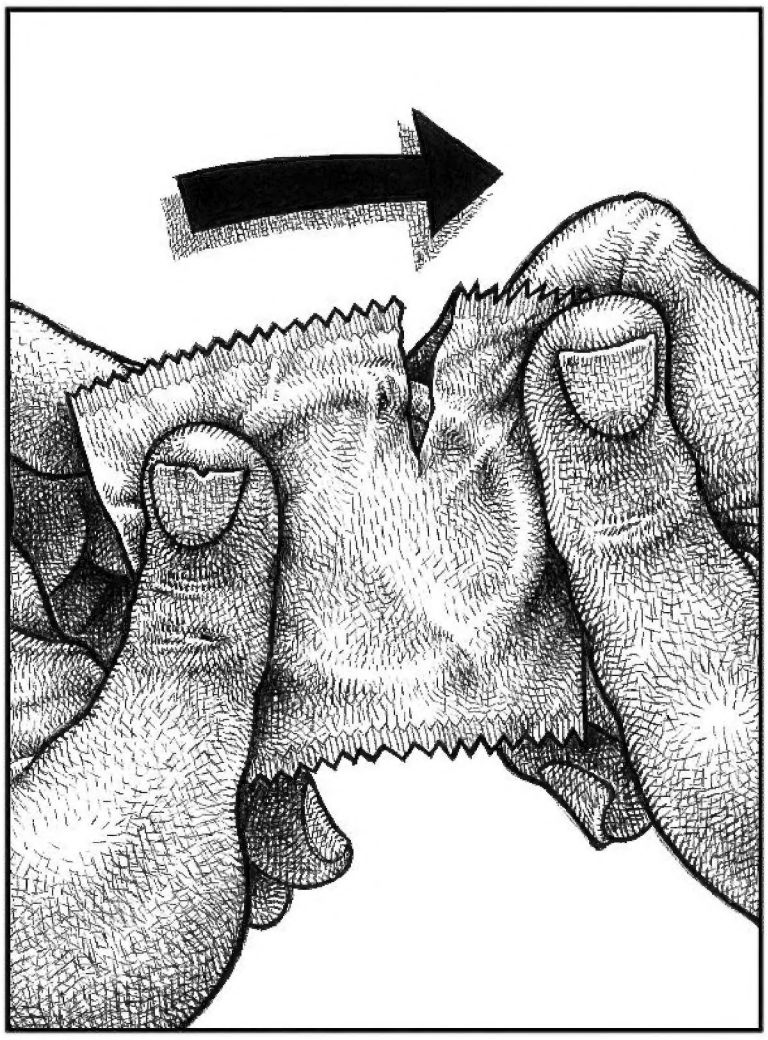

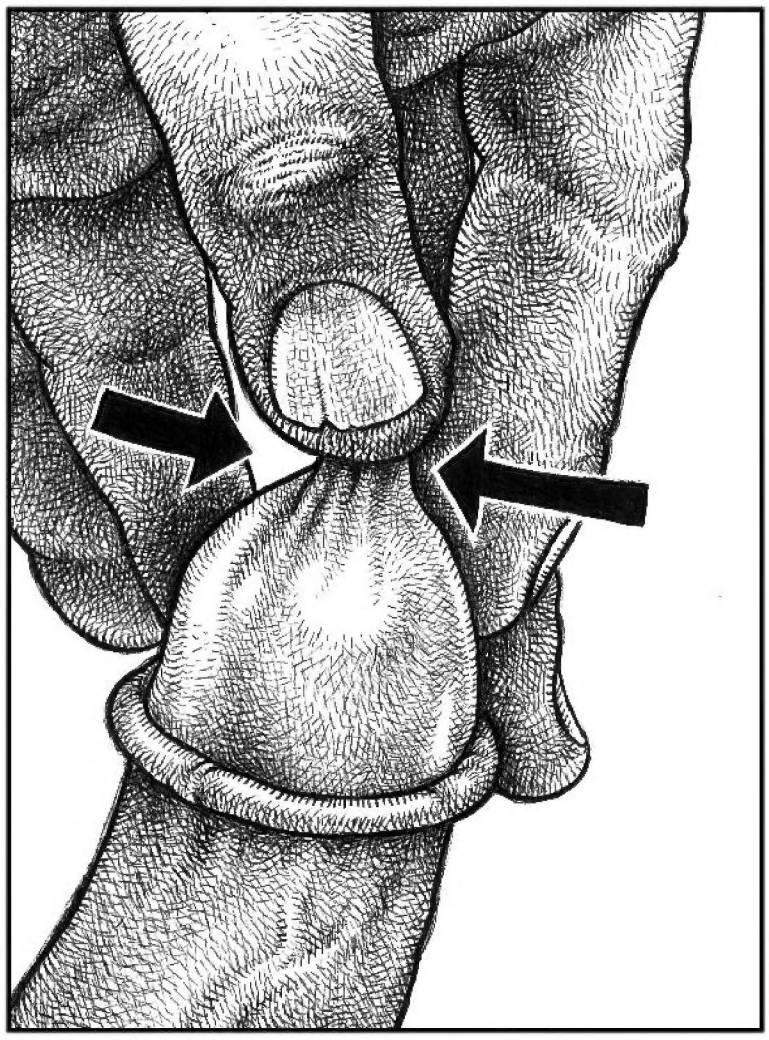

Meltem Arıkan:

‘Erkekler güçsüz oldukları için güce tapıyor’

Meltem Arıkan, “Türkiye’de olmayan ensest gerçeğini Türkçe isimler kullanarak *yazmak” ve “Türk aile yapısını feminist bir anlayışla yıkmaya çalışmak” gibi acayip suçlamalarla kitabı yargılanmış, toplatılmış; yazdığı tiyatro oyunu nedeniyle iktidar medyası tarafından hedef gösterilmiş bir oyun ve roman yazarı. Arıkan, yaşadıklarından sonra yazmayı bırakmadı; yeni romanı “Erospa”yla bambaşka bir evrene, distopik bir dünyaya açılarak ve zamanı bükerek geri döndü.*

-Gerçek bir hikayeyi anlatmak, yeniden kurgulamakla fantastik bir dünya yaratmak arasında nasıl bir fark var?

Fantastik bir dünya yaratmak hem daha keyifli hem daha zorlayıcı. Çünkü yarattığınız dünyanın tutarlı olması çok önemli. Hem hayal dünyanızı serbest bırakıp, hem de tutarlı olmaya çalışmak her zaman kolay olmuyor.

-Erospa beş farklı zamanda geçiyor. Öte yandan bu farklı zamanların aslında birbirini yeniden, tekrar tekrar üreten tek bir zaman olduğunu söylemek mümkün mü?

Kesinlikle mümkün... Zamanı tanımlayan da, parçalayan da, bölen de biz insanlar değil miyiz?..

-Kendinizi, okurları zamanda yolculuğa çıkaran bir tur rehberi gibi hissediyor musunuz?

Bu roman riskli bir roman aslında, çünkü beni yıllardır takip eden okurlarımın alışık olduğu romanlarımdan oldukça farklı bir tarzı ve dili var. Yazarken kendimi hiç okurlarını zaman yolculuğuna çıkaran bir tur rehberi gibi hissetmedim, böyle bir tanım hiç aklıma gelmemişti, ama güzel bir tanımmış.

-Kadının varoluşu, kendisini gerçekleştirebilmesi, üzerinde durduğunuz önemli meselelerden. Kadınların kadın olarak var olamadığı sürece erkeklerin de erkek olarak var olamayacağını söylüyorsunuz. Erkeğin kendi öz kimliğini keşfetmesi, kendi bedenini soyması halinde söylediğinizin tersi mümkün mü? Yoksa erkek, özü ve varoluşu itibariyle kötücül müdür?

Kadınsallık sorunsalının genelde kadın-erkek varoluşundan bağımsız olmadığını düşünüyorum. Doğanın kimliğinin temelinde dişinin asal olduğu bilimsel gerçeği ortada iken, bunun toplum tarafından bilinmemesi veya algılanmaması beni hala dehşete sürüklüyor. Binlerce yıllık erkek egemenliği altında sürdürülen toplumsallaşma ve yönetim çabalarının değiştirilebilmesi ve devrimsel nitelikte bir dönüşüme ulaşılabilmesi için, erkek egemenliğindeki din ve ideoloji formatlarının dışına çıkılması ve önce kadının özgürleşerek, kadın üzerinden erkeklerin özgürleşmesi gerektiğine inanıyorum. Toplumu değiştirmek için toplum mühendisliklerinin yetersiz kaldığını, gerçek radikal değişikliklerin ancak kadın üzerinden olabileceğini kabul ettiğim için de Erospa’dan önceki romanlarımda ağırlıkla kadın varoluşu üzerine yazdım. Sartre, Camus, Kafka bireysel varoluşları irdelerken, kadın-erkek farklılığının gerçek farkındalığında olarak değil, genelde “insan” öznesi çerçevesinde tartışmışlardır. Oysa ki insan varoluşunun temelinde olan dişiliğin genetik, biyolojik, kimyasal, sosyal ve psikolojik açıdan irdelenmesi yapılmadan ve kadın özgürlüğünü elde etmeden, dolayısıyla kadının varoluşu gerçekleşmeden, erkeğin varoluşu gerçekleşemeyecektir. Ne zaman ki kadınların ve dolayısıyla erkeklerin varoluşları gerçekleşebilir, işte o zaman dünyadaki siyasi ve toplumsal omurgalar çatırdar ve yeni bir dünya düzeni kadın ve erkek varoluşu temeli üzerine kurulur.

Ne erkek ne de kadın özü ve varoluşu itibarıyla kötücül değildir. Kötücül olan erkeklerlerin ve kadınların var olamaması ve ‘mış gibi’ geçirdikleri yaşamlarında yarattıkları kendilik nefretiyle yüzleşme cesaretini gösterememeleridir.

-”Eğer kadınlar gücü gerçekten ellerine geçirirse bu sistem tamamıyla çökebilir” diyorsunuz. Güç/erk dediğimiz şey bizzat “erkeği” yaratan şeyse onu ele geçirip, yeniden üretmek yerine gücün kendisini ortadan kaldırabilmek değil mi esas mesele?

Erkekler güçsüz oldukları için güce tapıyorlar, erkekler korktukları için güce ihtiyaç duyuyorlar. Gerçekten güçlü olduğunuzu bilirseniz, o zaman silahsızlaşırsınız, çünkü silahlara ve erk’e ihtiyacınız olmaz. Sorun gücün ortadan kaldırılması değil, güce tapanların ne kadar güçsüz olduğunun anlaşılmasıdır bence.

-Romanınızın adı Erospa yani “Aşk Tanrıçası”, “Umut Lanettir” romanınızda da Sümer tanrıçası İnanna var. Tanrıçalar erkek-tanrıların boyunduruğu altında ezilen kadınlara özgüven veren semboller. Ancak az evvelki durum gibi; “tanrıça” imgesi tapınmayı, dolayısıyla benzer şekilde boyunduruk altına almayı çağrıştırmıyor mu?

Tanrıçalar sizin de söylediğiniz gibi ezilen kadınlara özgüven veren semboller ve özellikle de kadın cinayetlerinin ve kadınlara yönelik şiddetin her geçen gün arttığı şu günlerde kadınların bu özgüvene her zamankinden çok daha fazla ihtiyaçları var diye düşünüyorum. Ayrıca, arkaik dönemlerdeki tanrıçalar ne kadınları, ne de erkekleri boyunduruk altına almamıştır. Koşulsuz tapınma ve boyunduruk altına alma, ataerkil düzen ve tek tanrılı dinlerle başlamıştır.

Tarihin derinliklerinde yer alan anaerkil düzen hariç, analog dünyanın yani eski aterkil dünya düzeninin ortak özelliği dünya nüfusunun yarısını oluşturan erkeklerin, dünya nüfusunun diğer yarısını oluşturan kadınları güç odaklarına ortak etmemesidir. Kadınlar daima susturulmuş, pasifize edilmiş, bastırılarak yönetilmiştir. Bu temel işleyiş, bazı istisnalar olmasına rağmen hiçbir zaman değişmemiştir. Ancak artık bu düzen dünyanın her yerinde tıkanmış ve analog dünya düzeninden dijital dünya düzenine geçiş sürecinde; kadınların ve erkeklerin bireysel varoluşlarını, herhangi bir din, herhangi bir etnik grup aidiyetine girmeden gerçekleştirip, birey olabildikleri taktirde özgür bir yeni dünya düzeninin oluşabileceği gerçeği apaçık ortaya çıkmıştır.

-Bir cümleniz dikkatimi çekti. Şöyle diyorsunuz “Ancak ölümün gerçekten bilincine varılırsa yaşam adına kararlı bir özen oluşabilir, ölümün reddi ise sadece ve sadece yıkıcılığa yol açar.” Tayyip Erdoğan örneği üzerinden bu söylediğinizin sağlamasını yapabilir miyiz? Peygamberlik, tanrılık atfedilen; ölümü, yenilgiyi reddeden erkek bir lider...

Bu söylemimin sağlamasını biz değil

ama zaman bizden çok daha doğru bir biçimde yapacaktır.

-Erospa'da yarattığınız dünyada bir kaos ve kaostan sonra güzel bir yaşam umudu var. Ülkedeki mevcut kaotik durumun; nihai olarak daha parlak, yaşam dolu bir yere evrileceği umudu var mı sizde?

"Umut Lanettir" diye roman yazan birine umut var mı diye sorma istersen... "Umarım"dan başka bir söz gelmiyor içimden... Umarım...

Redmind'ın gözleri birdenbire fal taşı gibi açıldı, elinde olmadan, "Aman Tanrım!" diye bağırarak ayağa fırladı ve dondu kaldı. Tam karşısında kafasını ona doğru kaldırmış ve gözlerinin içine bakan bir kobra yılanı duruyordu. Evin içinde bir kobra... Yılanlardan nefret ederdi. Evin içinde bir kobra olabilir miydi?

HelloKitty gayet sakin,– Korkmana gerek yok, hiçbir şey yapmaz. Rahat ol, dedi.

Adamın yüzü bembeyaz olmuştu. Kobra onun gözlerinin içine bakmaya ve dilini ağzına sokup çıkarmaya devam ederken nasıl rahat olabilirdi ki?...

-Sakin ol, sana bir şey yapmak istesem, sen daha beni fark edemeden zehirledim seni.

Yok artık, artık bu kadarı imkânsızdı. Evin içinde konuşan bir kobra... Mesleği gereği öylesine tuhaflıklara şahit olmuştu ki artık hiçbir şeyin onu şaşırtamayacağından yüzde yüz emindi. Ama bu hiç aklına gelmemişti. Konuşan kobra... Aklını kullanması lazımdı, bütün garipliklerin bir açıklaması olurdu, olmuştu, olmalıydı. Bunun da basit bir açıklaması vardı... Belki de bu kadın bir vantriloktu. Yılan da zehri alınmış, uyuşturulmuş ve eğitilmişti...

– Biliyorum bu durum senin için pek alışılmış bir şey değil. Ancak Kitty vantrilok değil, ayrıca kobraları istediğin gibi eğitemezsin. Sen bizi köpeklerle karıştırdın galiba, dedi Wikka.

Redmind sinirlerinin gitgide gerildiğini hissediyordu. Kısa siyah saçlarının dipleri bile terliyordu. Kobra aklından geçenleri mi okuyordu? Belki de bu kadın kahvesine bir şey atmıştı ve şu anda onu bir halüsinasyonun içine sokmuştu.

HelloKitty keyifle onları izliyordu. Aslında planlarında Wikka'nın ortaya çıkması yoktu ama Wikka ona rağmen böyle bir gösteriyi uygun bulduysa bir şeyler hissetmiş olmalıydı. Bugüne kadarki deneyimlerinden Wikka'ya her koşulda güvenmesi gerektiğini biliyordu.

Sakince yerinden kalktı ve mutfaktan soğuk bir bardak su getirdi. Redmind'a bardağı uzattığında adamın sadece ellerinin değil, tüm bedeninin titrediğini gördü.

-Bir yudum iç, iyi gelir. İstersen yüzünü de yıkayabilirsin.

Adam bardağı aldı ama bardak o kadar ağır geldi ki... Bardağı ağzına götürecek gücü bile kalmamıştı. Başı dönüyordu, midesi bulandı, gözleri kaydı... Aklından son geçen, üstlerime bunu nasıl anlatacağım tümcesi oldu... Yer, tavan, beyaz, kobra, yer, tavan... Yere yığıldığının farkında olamadı (...)

(Erospa, Meltem Arıkan, Akılçelen Kitaplar)

Atilla Özel

HER TÜRK ASKER DOĞMAZ - 2

Çıkan Kısmın Özeti: Yazar durup dururken, sersemliğinin kısa tarihini yazmaya karar vermiştir. Ha, istese uzununu da yazabilir, malzeme sıkıntısı yok çok şükür.

Askere gitmiş, beceriksizliği ve kafasızlığı ile arkadaşlarının arasından sıyrılarak ön plana çıkmıştır. Komutanları tarafından "Bari gözümüze görünmesin" denilerek gece sorumlusu yapılmıştır. Yazar ve nöbetçi arkadaşları el birliğiyle koskoca askeri hastaneyi Yedi Uyuyanlar mağarasına çevirirler. Kendisinin uyuyamadığı bir gece nöbetçi askerlerin de uyumasını engellemek için onları korkutmaya karar verir ve askeri bölgeden, gizlice geri girmek üzere çıkar. Ancak korkutmaya fırsat bulamadan o gece uyumamaya karar veren nöbetçi askere yakalanır:

...Karanlıkta kaldığım için beni göremiyor da. Tam "Benim oğlum, yabancı değil" diyecekken Kaleşnikof'un emniyetinin açıldığını duydum. Nöbet talimatı gereği askeri bölgeye bir sızma tespit edilirse önce "Dur" diye bağırılıyor, cevap gelmezse silahın emniyeti açılıp, kurma kolu çekilerek ateşe hazır hale getiriliyor. Sonrası atış zaten. Prosedür bu. Bizim salak "Dur" diye bağırırken aynı anda emniyeti açtı. Biraz beklemesi lazımdı hâlbuki... Belki ben cevap vericem, di mi ama? Eşşeoğlueşşek sivile dönünce, kahvede "Hastaneye girmeye çalışan teröristi vurdum" diye hava atmanın hevesiyle atlaya atlaya gidiyor prosedürleri. Yine tam "İndir lan o silahı, sokmayayım bir tarafına" diyecekken bu defa da kurma kolunun çekilme sesi geldi. Herif kafayı taktı, indirecek beni. Ne yalan söyleyeyim korktum biraz. Karşında yirmi yaşında, kahramanlık ve askerlik hikâyeleriyle büyümüş bir çocuk var en nihayetinde. Bir de tam Apo'nun yakalandığı günlerdeyiz o zaman. Habire saldırı ihbarı geliyor, komutanlar "Şüpheli bir durum olursa yapıştırın kurşunu" deyip duruyorlar. Lan o kurşunun bana yapışacağı varmış meğer. Çocuk mermiyi namluya sürdü ya kendine güveni iyice geldi anasını satayım, bağırmalara doyamıyor it. "Parola" diye bağırdı bu sefer. "Parola ananın .mı" diycem ama o zaman kesin vurur. "Yavrum ben seni uyuyor sandığımdan parolaya bakmadım çıkarken" diyeceğim, korkudan sesim çıkmıyor. Işığa tutulmuş tavşan gibi kalakaldım öylece. Kafama sıçayım. Oturup televizyon karşısında çekirdek çitleyeceğime başıma bu işi açtığım için kendi kendime, bizzat şahsıma bildiğim bütün küfürleri ediyordum. Tabii içimden. Çünkü korkudan sesim popoma kaçmış, afedersiniz osuruğum düğümlenmiş durumdaydı. Sabaha karşı bilmem kaçta, ağaçlık karanlık bir yerde kimin üstüne silah doğrultulsa korkar ama di mi? Kendimi zorlayıp bir defa daha konuşmayı deneyip "Benim oğlum" dedim. Bu sefer ses çıktı ama o çıkan sesi ben bile tanımadım desem yalan olmaz. Böyle kedi miyavlamasıyla, kibar konuşmaya çalışan travesti sesi arası bir şeydi çıkan. Nöbetçi olacak hayvan "Anaa, karıymış lan bu" diye söylendi. Normal şartlarda kızardım serseriye ama o anda umutlandım. "Kadına ateş etmez belki" diye içim kıpır kıpır oldu. "Ben bu işi buradan çözerim" diyerek sesimi biraz daha kadın sesine benzeterek konuşmaya devam ettim. Tam cümlemin ortasında "Lan, ateş etmesine etmez de, ya başka bi şey yapmaya kalkarsa şu ağaçların altına çekip" fikri düştü. Asker adam, elinde silah da var. Yapar mı yapar. "Bu yaştan sonra vermem abi. Ölürüm daha iyi" deyip anında sustum. Gözlerimi kapatıp ateş etmesini bekliyorum. "Hayatım film şeridi gibi gözlerimin önünden geçecek mi acaba" derken, geçti. Harbiden doğruymuş, insan kendini ölüme yakın hissedince o film şeridini görüyormuş gerçekten. Gerçi benimki biraz kısa sürdü, beş saniye filan kadar bi şeydi yanlış hatırlamıyorsam. Bi Neuchatel'e beş attığımız maçtaki Tanju'nun golünü gördüm, bi de geçen gün merdivenlerde önümden çıkan mini etekli kızın... Neyse işte. "Ulan ne boş hayatım varmış benim be" diye iyice efkarladım haliyle. Fazla bile yaşamışım o güne kadar. Birden aklıma anne-babama ölüm haberimi nasıl verecekleri geldi. Şehit derler miydi acaba? Ama bana bu şekilde öldükten sonra şehit dense hastane mutfağında öldürdüğümüz farelere bile şehit denmesi gerekir. Üstelik farelerin ölmek için bir sebebi var, ekmeklerinin peşinde koşarken can veriyorlar. Benimki ne a.ına koyim. İnsan bu kadar boş beleş ölür mü arkadaş yaa!..

O değil de, hadi annemlere bir şekilde söylediler diyelim. Asıl onlar "Oğlunuz nasıl öldü, çatışmada mı vuruldu?" diye soranlara ne diyecekler? Ne babam, ne de annem yalan söyleyemedikleri için "Evet, aslanlar gibi vuruşmuş. 28 arkadaşını kurtarıp 10 teröristi etkisiz hale getirdikten sonra aldığı 47 kurşun yarasına dayanamayıp şahadet şerbetini içmiş" diyemezlerdi. "Bizimki biraz gel-git akıllıydı rahmetli. Gecenin bir körü hali hazırda içinde bulunduğu birlikten çıkıp sonra tekrar duvardan girmeye çalışırken vurulup bok yoluna gitmiş" de denmez. Ele güne karşı ayıp denen bir şey var. Annemi babamı düşüreceğim durumu düşündükçe kendime iyice kızmaya başladım. Nöbetçiye de sinirlendim. Vuracaksan vur; ne bekliyorsun lan, işkence eder gibi? Hayatımda yapmadığım iç hesaplaşmayı yaptırdı bana puşt. "Parolayı hemen söylemezsen ateş edeceğim" dedi o sırada."Etmezsen orospu çocuğusun" diye geçirdim içimden. "Ne küfrediyon lan" diye kükreyip nişan aldı. İçimden geçirmemişim meğer. Dilinin bağına sıçtığımın sesinin o anda çıkacağı tutmuş. "Haydi Abbas vakit tamam" deyip gözlerimi bir daha kapadım. Açılıp kapanmaktan gözler yalama oldu bu arada. Kurşun neremden girecek diye beklerken "Ne oluyor burada" diye bir ses duydum. "Asker, indir o silahı" diye de devam etti. Hayatımda duyduğum en güzel sesti yemin ederim. Bi İbrahim Tatlıses'in ilk çıktığı zaman "Ayağında Kundura"yı söylediği ses, bi de bu. Üstüne tanımam...

Devamı; Ekim'de Manyak Dergi'de

BAHADIR BOYSAL

CAVLAKLAR

Ünlü tarihçi A. Yaşar Ocak, Kalenderiler adlı kitabında 13. yüzyılda Anadolu tarihinin ilk serseri dervişleri Cavlakları anlatır. Anadolu toprakları Moğol istilası altındadır ve huzursuzluk, başıboşluk kol gezmektedir. Rum abdalları, Kalender, Haydarî, Divane, Cavlaki adı verilen dervişler bol bol seyahat ederler ve yeni yeni Anadolu'yu yurt edinirler. Üstlerine sadece hayvan postu giyerler.

Şeriat ve toplum kurallarına, ahlâk ilkelerine aldırmazlar.

Ailesiyle, çevresiyle uyuşamamış gençler, efendisinden yılmış köleler, kaçak mahkûmlar, hatta siyasi sebeplerden, yüksek devlet adamları, şehzadeler birer birer Cavlaki olmaktadır. Saçını, sakalını, bıyığını, kaşını kazıtarak kendilerine yeni bir hayat kuruyorlardı. Belden yukarısı çıplak, saçı, sakalı, kaşı, kirpiği kazınmış bu üryan dervişler şeyhlerine "baba" diyordu ve bu dervişlerin en ünlüsü Kaygusuz Abdal'dır. Akıl almaz bir coşkuyla giderek hızlanan dansları ilahi eşliğinde yükseliyordu ve yorgunluktan yere düşünceye kadar devam ediyorlardı.

Cavlaklar en alt tabakalardan insanlardan oluşuyordu. Sünni tarikatlar Cavlakları hiç sevmiyordu. Kuzey Hindistan'dan Anadolu'ya kadar, çok geniş, yaygın bir etki sahası buldular ve asırlar boyu bu topraklardaki birçok tasavvuf hareketini kökten, derinden etkileyip, şekillendirdiler.

Ateş etrafında dans etmelerinde, Şamanizm etkisi, kafalarını kazıtmada Budizm etkisi vardı.

Ve hepsi esrar içiyordu.

Ayinlerinde orta yere çok büyük cesamette bir ateş yakıyorlar ve genç dervişler kendilerine afyondan yapılmış esrar ikram ediyordu. İçtikleri esrarın etkisiyle kendilerinden geçerek tam bir vecd içine giriyorlar, yavaş yavaş coşarak, tefler, kudümler eşliğinde ilahiler söylüyor, ateşin etrafında dansa koyuluyordu.

Cavlaklar kendilerini bıçakla kesiyorlardı.

Dansederek coşan dervişler, falanın aşkına, filanın aşkına deyip, bıçaklarıyla vücutlarının belli yerlerine yaralar açıyorlardı. Pek çok dervişin vücudu bu yaralarla doluydu.

Bu dervişler, hem uçlarda savaşan gaziler, hem türlü anarşik olayın faili, hem de sosyal ayaklanmaların, başkaldırıların asileriydiler.

Tarihler, bir ayine, sekiz bin dervişin katıldığını yazıyor.

"...Çarı ve zillerin, madeni halkaların ürpertici sesleri, şeyhin naralarına karışıyor, seyredenleri dehşete sevkediyor... Davul, dümbelek ve borular çalarak, sema raks ede ede kendilerinden geçip yerlere seriliyorlardı..."

Toplumun siyasi istikrar bulması asırlar sürdü. Cavlaklar ruh ve kabuk değiştirerek, elinizi nereye atsanız, o kadar güçlü bir şekilde toplumun birçok kurumunu etkiledi.

Diğer tarikatlara girmek için birçok nitelik aranırken, Cavlaki olabilmek için, genç ve bekâr olmak yeterliydi.

Adolf Hitler Almanyasıyla dünyanın başına bela olmuş Nazilerin günümüze uzantısı Dazlakların da esin kaynağı Cavlaklardır diye kimi tarihçiler not düşer...

Ayetullah Pompalıtüfek | ayetullah.squarespace.com

Cennet Vatan Kamboçya

At yılının sonlarına doğru, yılan yılı kutlamalarının ise yaklaşmakta olduğu günlerde Tayland sınırı olan Poi Pet'ten, kendisine "Kingdom of Wonder" diyen Kamboçya ülkesine giriş yaptım. (Elinizi kolunuzu sallayarak geçebileceğiniz şeklinde anlatılan meşhur sınır kapısı. Vize prosedürü her ülkede olduğu gibi uygulanıyor. Sadece valizinizi aramıyorlar. Vizenizi bastırıp 100 kg kokaini rahatlıkla ülkeye sokabilirsiniz.)

Karşımda, ülkenin tarihinde verdiği en büyük eser olan ve bayrağını süsleyen 902 yaşındaki Angkor Wat tapınağının bir temsili ve üzerinde "Kingdom of Cambodia" yazısı duruyor. Bir krallıktan (Tayland) diğerine geçiyorum. Cumhuriyet Asya'ya komünizmle geliyor. Şimdi daha iyi görüyoruz.

Angkor Wat'ta cihad ilan ettikten sonra sabah namazımı kılarken ben.

Vize işlemleri için yüksek duvarlı rutubetli izbe bir odaya giriyorum. Siesta yapan göbekli polislerle karşılaşıyorum. Hollywood filmlerinde karikatürize edilen 3. Dünya polisleri aklıma geliyor. Bir tanesi deri çantamı göstererek "bana hediye etsene" diyor. Disiplinli, jilet gibi Thai polislerini gördükten sonra Kamboçya polisiyle karşılaşınca nasıl bir ülkeye geldiğimi daha iyi anlıyorum. (Türkiye ile vizeleri kaldırma anlaşması yapıldıysa da henüz yürürlüğe girmedi. Kapıda 30 dolara Turistik vize, 35 dolara E tipi business vize alabiliyorsunuz. Yanınızda bir adet pasaport fotoğrafı bulundurmak lazım.)

En önemli turistik çekim noktaları tarihi Angkor tapınakları ve Pol Pot denen Mao özentisi psikopatın eseri olan jenosit müzeleri olan tezatlar ülkesindeyiz. Altı defa isim değiştirmesinden de anlaşılacağı gibi çok acılar çekmiş bir ülke. Sırasıyla; The Kingdom of Cambodia, The Khmer Republic, Democratic Kampuchea (Allah düşmanıma vermesin), The People's Republic of Kampuchea (Çok yaşa Vietnam), State of Cambodia, The Kingdom of Cambodia isimlerini alıyor.

Kamboçya dünyadaki kara mayını cennetlerinden biri. Ülkede bugün halen 10 milyon kadar kara mayını olduğu iddia ediliyor. Mayınlar yüzünden ülkeye demir yolu inşa edilemiyor. Bugüne kadar 40 bin kişi mayınlar yüzünden uzuvlarını kaybetmiş. Bu insanlar kah sokakta dileniyorlar kah müzik yapıp takı satıyorlar. Hesaplayınca geriye 9 milyon 960 bin mayın kalıyor. Mayınların acelesi yok. Nasıl olsa kurbanlarını yavaş yavaş buluyorlar. Mayınlar Vietnam savaşından, Hükümet ile solcu gerillalar arasındaki iç savaştan kalma. Yani kolektif bir çalışmanın ürünü.

Şu anda parlamenter monarşi ile yönetilen ülkede kral sembolden öte bir şey değil. Eski kral Sihanoukün 2012'de kalp krizi geçirip Buda'nın rahmetine kavuşması ile birlikte oğlu tahta geçiyor. Prag'da klasik bale eğitimi almış lubunya olan yeni kralımız da kısa sure sonra yetkilerini meclise devrederek sembolik olarak tahtta oturmaya devam ediyor. Ülkenin adi su anda Kamboçya Krallığı olsa da, resmi belgelerde "Democratic Cambodia" olarak geçiyor. Yani Krallığın sonu yakındır.

Kanlı Kızıl Khmer Devrimi

1970 yılında başlayan Darbeci general Lon Nol ile Khmer Rouge arasındaki iç savaş, 1975 Nisanında Pol Pot birliklerinin başkent Phnom Penh'e yaklaşması ile birlikte sona yaklaşıyor. Çekildiği her ülkedeki gibi Amerikan konsolosluğu, harıl harıl belgeleri kağıt kıyma makinelerinden geçirip tüm karanlık işlerinin izlerini yok etmeye çalışırken konsolosluğa inip kalkan Amerikan deniz kuvvetleri helikopterleri ise misyon çalışanlarını ve yerli işbirlikçilerini ülkeden kaçırıyor.

17 Nisan günü Kızıl Khmerler şehri ele geçirdiler ve dünya üzerindeki en kanlı devrimi başlattılar. Kamboçya için "year zero" (sıfır yılı) artık başlamıştı.

Ülkedeki tüm entelektüeller, akademisyenler, yabancı dil bilenler hatta tüm gözlük takanlar (şaka değil) "sınıf düşmanı" ilan edilerek önce S-21 adı verilen okuldan bozma hapishanede işkenceden geçiriliyor, sağ kalanlar ise günde 12-15 saat çalışmak üzere ölüm tarlalarına gönderiliyorlardı. Birçok insan yetersiz beslenme ve aşırı çalıştırılma sonucu tarlalarda hayatını kaybetti. Suç işleyenler pahalı olduğu için kurşunla değil kama, mızrak, çekiç gibi manuel aletlerle katlediliyorlar.. Bugün müze haline getirilen Phnom Penh'deki ölüm tarlalarında katliamın izlerini görmek mümkün. Toplu mezarların kenarlarında halen cesetlere ait kemikler ve kumaş parçalarını görebilirsiniz.

Ölüm tarlalarındaki bir toplu mezarda incelemelerde bulunurken.

Goygoycu Thailer, mülayim Khmerler...

Kamboçya, yıllarca kapalı kutu yönetilmiş, 2005'te WTO'ya katılarak kapılarını ticarete açmış, bölgede Tayland'dan çok geride, Laos'tan da epeyce ileride olan yoksul bir üçüncü dünya ülkesi. Ortalama maaşlar 80-100 dolar arasında. Sosyal güvenlik sıfır. Eyalet sistemiyle yönetiliyor ve eyaletlerin yönetimi generallerin elinde. Kırsal nüfus ağırlıkta, işsizlik çok fazla, sanayi sadece başkentte, o da çok sınırlı ölçekte. Hiç savaş ve kıtlık görmemiş, sömürgeleşmemiş goygoycu Thailerle karşılaştırıldıklarında Khmerler daha sessiz, mülayim, geçmiş acılarından kurtulmaya çalışan bir halk. Özellikle kırsalda yaşayan insanlar çok yardımsever ve hoşgörülüler. Bu yoksulluğa rağmen tüm Güney Asya ülkelerinde olduğu gibi burada da somurtan insanlar göremezsiniz. Güler yüzlüler, yabancıları seviyorlar. Fakat dövüş sporlarında merhamet etmiyorlar. Su an bu yazıyı kirik kaburga ile yazıyorum.

Boş vakitlerimde Khmer Boksu'nun inceliklerini öğrenip bir yandan da kafamı gözümü yerel halka kırdırıyorum.

Khmerler bizim hesabımıza göre yaşlarını bir yaş fazla söylüyorlar. Onlara göre yaşam ana rahmine düşünce başlıyor, anne karnında yaş alıyorlar. Bana gayet mantıklı geldi. Yeni yılı kutlamaya Nisan 14'te başlıyorlar. Başlıyorlar diyorum çünkü kutlamalar tam beş gün sürüyor. Aynı tarihlerde Tayland'da su festivali yapılırken Khmerler yeni yılı birbirlerine bebe pudrası fırlatarak kutluyorlar. Beş gün boyunca tonlarca pudra sokaklara saçılıyor. Yeni yıl bittikten sonra bile sokaklar günlerce pudra kokuyor. Turistler ve yerel halk sokakları doldurup, litrelerce bira tüketip dans ederek eğleniyorlar. Ve bizim ülkemizdeki gibi ne en ufak bir kavga ne de kızlara yönelik bir taciz yaşanıyor. Bu yılki kutlamalarda aşırı alkol ve uykusuzluk neticesinde hasta oldum ve hiç hazzetmediğim antibiyotiklere başvurmak zorunda kaldım.

Diğer Asya ülkelerinde olduğu gibi burada da canlı bir "Gay Life" var. Havasından mıdır suyundan mıdır bilemedim gay nüfusu bu Asya'da çok fazla. Bu yüzden "western" gayler tarafından Asya çok rağbet görüyor. Ladyboylar da var ama Tayland'daki hemcinsleri kadar güzel olduklarını söyleyemeyeceğim.

Şehrin önemli geçim kaynaklarından biri kapkaç

Kamboçya'da üç şehir öne çıkıyor. Başkent Phnom Penh, Siem Reap ve Sihanoukville. Phnom Penh, Fransız Çinhindi'ne, "Demokratik" Kampuçe'ye (Kızıl Khmerlere) ve bugünkü Kamboçya Krallığı'na başkentlik yapmış bir şehir. Merkezi noktalarında Fransız mimarisine ait izler görülüyor. Ana caddelerin, meydanların eli yüzü düzgün. Fakat bir sokak arkaya geçtiğinizde çöp yığınları, fareler ve sefaletle yüz yüze geliyorsunuz. Şehrin ortasından ünlü Mekong nehri geçiyor.

Retroluğunun farkında olmayan şehir, Phnom Penh.

Şehrin Royal Palace ve birkaç Budist tapınağı dışındaki turistik atraksiyonu maalesef jenosit müzesi ve ölüm tarlaları. Kızıl Khmer devriminden sonra şehir sakinleri tarlalara sürülüp boşaltılıyor ve 4 yıl boyunca ölü şehir olarak kalıyor. Şehrin önemli geçim kaynaklarından biri kapkaç. İşinde ustalaşmış uzman motorize kapkaççılar özellikle kadınları hedef alıyorlar. Siz TukTuk denen taksilerde seyir halindeyken motorla yanaşıp çantanızı kapıyorlar. Backpackerlar için Tayland'ın Koh Phangan adasında magic mushroom kafasıyla motor kazası yapıp kolu bacağı sargıya aldırdıktan sonra Phnom Penh'e gelip soyulmak, geri kalan eşyaları da Sihanoukville'de partideyken kaybetmek bir gelenek halini almış. Konsolosluklar ve karakollarda her gün onlarca pasaportunu kaybetmiş genç turistle karşılaşabilirsiniz.

10 dolara timsahları canlı yemle (ördek, tavuk) beslemek

İsmini, Siyam İmparatorluğu ile yapılan savaşta Siyamlıların yenilmesi hikayesinden alan bir şehir. "Siyam Yenildi" anlamına geliyor. (Bizim İzmir'in adının "Yunan'ın mına koyduk" olduğunu farz edin.) Kamboçya'nın en temiz en güvenli ve Avrupai şehri. Belki de yerleşik Fransız nüfusunun fazla olmasından dolayıdır, şehirde çok şık restoranlar, şirin kafeler ve pastaneler var.

Efsanevi Angkor Tapınakları'nın bu şehirde bulunması nedeniyle Kamboçya'ya uğrayan turistlerin ziyaret etmeden ayrılmadıkları bir şehir. Geçen yılın istatistiklerine göre 2,5 milyon turist tapınakları ziyaret etmiş. Şehir Merkezi çok küçük, tüm hayat 500 metrekare alanda, Pub Street denilen barlar sokağında dönüyor.

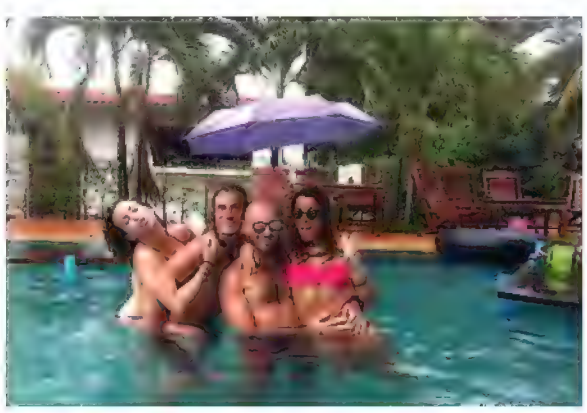

Siem Reap'teki evimin havuzunda Türkiye'deki gelişmeleri kaygı ile izlerken ben.

Şehirde, dünya üzerinde artık çok az sayıda ülkede yasal olarak müsaade edilen timsah çiftlikleri bulunuyor. Çiftlikler genelde Fransızlara ait. Çiftliklerde timsah üretiminin yanı sıra shoplarda çiftlikte yetiştirilen zavallı timsahların derilerinden yapılmış ürünlerin satışı yapılıyor. Altı metrelik bir timsahtan 11 adet kadın çantası çıkıyor. Çiftlikler turist ziyaretlerine açık. 5 dolara bilet alıp 10 dolara timsahları canlı yemlerle (ördek, tavuk) besleyebilir, hayvan belgesellerini aratmayacak manzaralara şahit olabilirsiniz. Bundan iki-üç sene önce aşırı yağış sonucu şehrin içinden geçen nehrin taşmasıyla nehir kenarında bulunan timsah çiftliğinden bir adet 5 metre boyunda timsah firar edip nehirde izini kaybettiriyor. Boy ortalaması 1.60 olan Khmerliler ellerinde çubuklarla boyunlarına kadar gelen suyun içinde timsah arıyorlar. Allahtan bi karşılaşma yaşanmamış...

Kamboçya'nın Antalya'sı

İsmini Kral Sihanouk'tan alan şehir, Türk akınları sonucunda bir Türk gölü haline gelmiş. Otelleri, casinoları, mafyası ve plajlarıyla adeta Kamboçya'nın Antalyası. Çeşitli sebeplerle Türkiye'den kaçmış olan insanların ve Türk işletmecilerin köşe başlarını tuttuğu, kenti domine ettiği enteresan bir şehir. Deniz taşımacılığından, pansiyonlara, restoranlara birçok sektörde Türkleri görmek mümkün. Dünyanın her yerine götürdüğümüz rekabet, kavga, dövüşü buraya da taşımışız, karakollara nam salmışız.

Şehirdeki Türkleri iki gruba ayırırsak; Türkiye'de dosyası, mahkemesi, cezası bulunan ve hapishanelerde zaman geçirmiş ağır abiler ve Türkiye'nin siyasi ikliminden ve muhafazakarlaşmadan kaçan hippiler... Normal şartlar altında Türkiye'de bir araya gelmesi güç olan bu iki topluluk gurbette olmanın da etkisiyle aynı masada cigaralarını sarıp birlikte tüttürüyorlar. Aynı masada oturan 15 tane Türkçe konuşan insan görürseniz şaşırmayın, this is Sihanoukville...

Girişinde başarısız bir çift aslan heykeli bulunan şehir uyuşturucunun de facto serbest olduğu bir hedonizm merkezi. Trafik kazaları dışında şehir merkezine pek polis uğramadığından kapalı-açık her tür mekanda sokakta rahatlıkla cigaranızı sarıp içebilirsiniz.

Şehir, turistlere birçok alternatif sunuyor. Merkezde kanalizasyonun döküldüğü Serendipity Beach'te güneşlenip denize girdiğinizde çantanızı çaldırabilir, çok daha temiz olan ve hippilerin tercih ettiği Otres Beach'te yüzebilir, şehirden kaçmak isterseniz speed ferry'e atlayıp 45 dakikada bir başka hedonizm merkezi Koh Rong adasına geçebilir, Beyoğlu gece hayatına damgasını vurmuş, içlerinde DJ'lerin de olduğu 9-10 kadar İstanbullu fırlamanın işlettiği Police Beach'te (A village project) her hafta farklı bir konseptteki house müzik ağırlıklı partilere katılabilir, partinin sonlarına doğru plajda gündoğumunu izleyebilir, kesenin ağzını biraz daha açarak balayı adası olan Koh Rong Samloem'de huzura erebilir ya da bakir kalmış Koh Ta Kiev adasında kamp yapıp gece deniz planktonlarıyla raks edebilir, "Kitsch" eğlencelerden hoşlanıyorsanız gece Serendipity'de MDMA kafası yaşayan İngiliz ve Aussie kalabalığın arasına karışıp commercial music eşliğinde coşabilirsiniz.

Koh Rong Samloem adası ve ben. Soldaki ben.

Şehirde Türklerin yanı sıra iş kovalayan diğer problemli iki millet Ruslar ve İsrailliler. Dolayısı ile şehirde sık sık silahlar konuşuyor, mafya hesaplaşmaları yaşanıyor. Şu ana kadar şans eseri ölen olmadı, umarım bundan sonra da olmaz. Sergei Polansky isimli bir Rus oligark şehir merkezine yakın bir adayı satın almış. Geçtiğimiz günlerde Putin'in isteği ile teknesindeyken Kamboçya güvenlik güçleri tarafından yakalanıp Rusya'ya teslim edildi.

Şehir yeni yatırımlarla birlikte daha da büyüme yolunda ilerliyor ve ilerleyen senelerde Türkiye'den daha fazla göç alması bekleniyor. Sanırım esraren serbest olduğunu yazdıktan sonra bu yazının da gerçekleşecek göç dalgasına katkısı olacaktır.

Selametle...

"400"

retweet verin ve bu iş huzur içinde çözülsün

NE BİÇİM ÜLKE LAN BURASI? HALBUKİ BÜTÜN AŞKLAR YAHUDİ, BÜTÜN SEVİŞMELER ATEİST... VE BEN HALA TRENDDEYİM TOPİKTEYİM. GEZİDEN SONRA ÇOK GAZ BİRİKTİ BENDE. BİRİKTİİİ... BİRİKTİ ABİ BİRİKTİ, BİRİKTİ.

ÜLKENİN ALTINDA YATIR MI VAR ACABA AQ? Bİ TÜRLÜ İÇ SAVAŞ ÇIKMIYO, BATMIYORUZ FALAN? BU TAŞLAR, BU BİNA, BU SOKAKLAR, BU EVLER, BU KUŞLAR... HER ŞEY AMA HER ŞEY TAYYİP İÇİN YAPILDI. BUNU DA DİYEYİM DE EVE KIŞIN KÖMÜR YOLLAMAZLAR UMARIM.

DUB STEP DUB STEP DUB STEP

TEKNOLOJİK SOSYALİZM ÇAĞINDAYIZ GÖÖYA. HALA MUTANTLAR YOK ŞİŞME KADIN SKME HALA VAR. Bİ DE YALNIZLIĞA TWİT ATMAK AMK.

BİZ VAR YA ECDADIMIZI BİLE AŞTIK. Bİ BAŞKA, BAMBAŞKA DEĞİŞİK Bİ YENİ ÜLKE OLDUK BİZ. ACAİP OLDUK ABİ.

ANDIRGAUND OLACAM LAN! BENİ KRİMİNALİZE ETMEYİN!

KAFAMA SIKAR GİDERİM DİYCEM DE MAAZALLAH TESETTÜRE SOKARLAR ADAMI.

WHITE LIGHT, WHITE LIGHT, WHITE LIGHT, ALCOHOL, ALCOHOL, ALCOHOL,

BANG BANG

DİNLE KÜÇÜK ADAM! BU MERMİYLE ARANDA SADECE FOTOROMANIN 4. DUVARI VAR. DEĞİL Mİ Kİ POSTMODERN ZAMANLARDAYIZ ONA DA FAZLA GÜVENME!

YAHU YAPIŞ YAPIŞ OLDUM HİÇ Mİ ESMEZ ARKADAŞ? ESMİYOO.. ESMİYOOO! TAM TWITTER'DAN OTURAKLI AFORİZMA SALLAMA HAVASI. 15 GÜNDÜR EVDEN ÇIKMADIM TRENDING TOPİK OLMADAN DA ÇIKMAYA NİYETİM YOK BİRADER.

YEP YEP YEP

YUUKETT!

PÜÜÜÜ...!! HAVA GÜNDEMDEN BETER DEĞİŞİYORMUŞ. BEN TWEET ATANA KADAR MEVSİM NORMALLERİNE DÖNDÜ ŞEREFSİZ. İRLANDALI'YA MEYDAN MI OKUSAM LAN YOKSA? EYY İRLANDALI ŞU TEKMENİN TADINA BAK HELE. HOŞUNA DA GİDERSE BENDENSİN!

KILL THE IRISH!

MADEM YENİ, YİNE, YENİDEN SEÇİM VAR, GENE MEMLEKETİ YİYECEKLER, YANSIN DEVRAN. SU VEREN İTFAİYENİN HORTUMUNU ZİKEYİM. AMAAN YETER BE! SOSYAL MEDYADA TUTUKLU KALDIM. İNTERNET PAKETİ BİTTİ, HESTEG'TEN BADİ ART YAPTIM. BENİM BEDENİM BENİM KARARIM. HADİ CANIM, YAKINDA , SOKAKLARDA GÖRÜŞÜRÜZ. NE DEMİŞ BÜYÜK TÜRK KURNAZI OKAN BAYÜLGEN "SOKAKTA HAYAT VAR!"

*SENİ YİNE BAŞKAN YAPTIRMAYACAĞIZ

Kahraman Figür: Münür!

"Şehir Maceraları"

Metin Fidan

"Ufacık bi Figür oyuncağım ben. Benim kakamdan ne olur ki. Olsun ama! Misafirlikteyim. Gene de sifonu çekeyim ben..."

"Ohh... Güzel esiyo burası."

"Ne yesem, bilmiyorum ki?!"

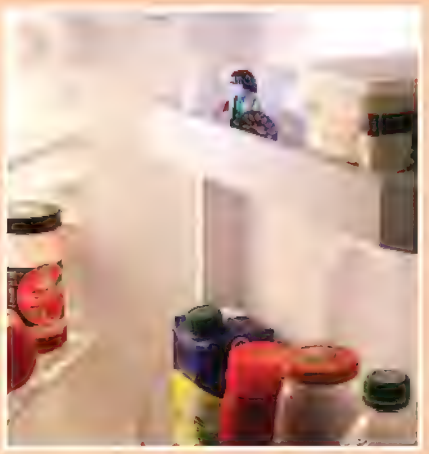

"Iyy... Şu elmadan Kurt çıksa ne korkarım haa."

"İyi ki yanımda Kalkanım var! Zeytin tutmak çok zormuş gerçekten..."

"Çayıma atıcam ama. Şöyle ufak bi parça bulamadım ki. Rafine şeker zaten çok zararlıymış!"

"Ayy. Çok tatlı. Gel! Gelsene bi bana. Azcık seveyim!"

"Allahallaa? Neredeki bu? Burası demişti. Buluşmasına geç gelen oyuncakları da sevmiyorum, insanları da!"

"İnsanlar da böyle yapıyo: Kendilerini isteyerek bisikletlerin altına atınca, insan mahkemesi onlara para, şeker ve yeni pantolon veriyormuş!.."

"Birazcık daha çekersem sanki gelecek gibi..."

"Gerçi kabloyu çeksem bile, tuşlara nasıl uzanıp basıcam? / Neyse, "onu o zaman düşünürsün" demiş büyüklerimiz!"

" Hi hih hih! Çok güzel kokuyo! Birazcık da kafamı sokayım şöyle.. Hi hi! Gıdıklandım."

"Yardım mı istesem acaba?.."

"Hah, gerek yok! Verdi parayı. Of, ne büyük insan parasıymış! Çıtır çıtır..."

"Adres sormazsam böyle olur. Gene acayip bi yere çıktım! Ne tuhaf bi şeymiş Şehirde gezinmek..."

"Aa, ne güzel renkli bisküvilermiş. Kardeş, 5 liralık verir misin bana? Param var, yeni çektim. Şu turunculardan olsun lütfen!"

- "Pardon, metrobüse nasıl gidebilirim acaba?"
- "Metre o.. Şurrtan. Şöyle. Düz inip, bi metre kenara.. Sağ büs.. ("Off, ne güzel kız yaa. Kızıltoprak'ın kızları çok güzelmiş! Çantası da güzel. Demek Kızıltoprak'ın spor çantaları da güzel oluyo!"

- "Teşekkür ederim."
- "Bişiy diğil zaten hiç! Kolay gülee."

"Iınnh!.. Ay, battı... Ih..."

"Hah, burası güzel gibi. Bütün paramı kediye kaptırdım, otele vericek para kalmadı..."

"Biraz öğle uykusu uyuyayım şurda. Akşam doğmadan daha neleer doğar..."

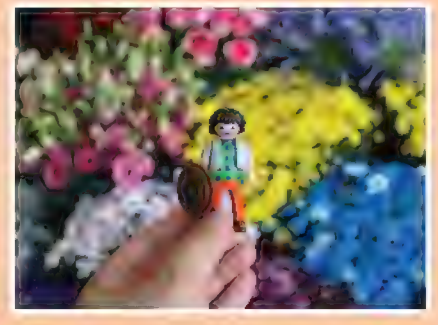

"İyi uykular, renkli rüyalar, Figür Münür."

Fotoğraflar: Metin Fidan, Metin Fidan Oyuncak koleksiyonu /Playmobil figür

@hirsova

Kızılca Kıyamet

MERİH GÜNCELERİ

LAAAN!

ELEMTEREFİŞ, KEM GÖZLERE ŞİŞ!

1

- dün gece yine aynı rüyayı gördüm. üst üste 3 gecedir aynı rüya. rüya da değil ayol resmen kabus bu kabus!

ELEMTEREFİŞ, KEM GÖZLERE ŞİŞ!

2

- hayırlar ola kuzum, anlat hele anlat. ferahlarsın.
- efendim hesapta twitter'dan cumhurreisi'ne hakaret etmişim...
- eyvahlar olsun. nasıl yaparsın böyle bir avareliği?
- yahu dur allasen, rüya dedim ya rüya işte, ne rüyası kabus, kabus!
- eee?? sonra? anlatsana.
- bırak da anlatayım, şimdi, dinle...

KIM BU GÖZLERINDEKI YABANCI?

ABOOV! İRLANDALI'YMIŞ YA LA! KAÇ KIZ KAÇ!

ELEMTEREFİŞ, KEM GÖZLERE ŞİŞ!

HAZIR MISINIZ, ÇOCUKLAR?

4

CIGARAYA ZAM KAPIDA!

3

- işte ben cumhurreisi'ne hakaret ettim diye bunlar beni "sünger bob" kalesine sürgüne gönderiyorlar. 3 sene kalebentlik hükmüyle. "yapmayın etmeyin ben ne ederim oralarda" falan diyorum, nafile. neyse efendim sırt çantamı alıp sünger bob kalesinin yolunu tutuyorum. etraf zifiri karanlık. uzaktan kaleyi belli belirsiz seçiyorum. birden bir ses geliyor, "hazır mısınız çocuklar?"
- sünger bob'daki kaptan mı?
- hayır, cevat şakir...
-ayol o ne arıyor orda?
- onu da bodrum kalesine sürügüne yollamışlardı, bilinçaltı işte. izin verirsen devamını anlatayım.
-tamam, kızma hemen. hadi buyur.

YAV HE,HE!

- neyse efendim ben cevat şakir'i görünce hemen "efendim ben sizin en büyük hayranınızım, bodrum çok bozuldu, hayallerimin üstüne oteller yaptılar" falan diye muhabbete girmeye çalıştım. cevat ne dese beğenirsin?
- ne?

5

- "elimde çok güzel bir arsa var. türkbükü'nde tam devremülklük" diyor. ben de "aman efendim naaptınız? biz sizin sayenizde bodrum'u sevdik, mavi yolculuk falan, romantik kafalara ne oldu?" diyorum. sonra cevat şakir "şimdi öyle mi olduk, bana atar yapana kadar bodrum'u beton ormanına çeviren müteahhitlere atarlansaydın zamanında kızıl kafa" diyor. ben biraz utanıp, "haklısınız efendim o zaman sünger bob'la patrick'i alıp karadeniz'de bir mavi tura çıkmaya ne dersiniz?" diyorum. sonra...
- aaa! dur! kes! stop! içime fenalık geldi. bu nasıl rüya? sünger bob kalesi neresi? cevat kim şakir kim? karadeniz'de mavi tur ne? bırak allasen, böyle rüya mı olur?

6

merih de durur mu yapıştırmış cevabı

4,5 G OLABİLECEĞİNE İNANIYORSUN DA BUNA MI İNANMIYORSUN, BEBİŞİM?!

ELEMTEREFİŞ, KEM GÖZLERE ŞİŞ!

kızılca kıyamet
meriç
GÜNCELERİ
memleket yanıyor siz cihangir'de... ooohh!
@hirsova
LAAAN
1
dışarda mıyım? içerde mi?
burası neresi? neresi burası?
oturma odamda taksi durağı mı var?
sokaktaysam komodinin burda işi ne?
uyan, uyan, uyan...
ne biçim kabus lan bu!
LAAAN
2
yarım saat önce yatakta mal mal memleketin halini düşünüyordum. noolduysa o ara oldu. sahi nooldu lan bana? midem bulanıyor, gözüm kararıyor... yine bana muayyen günler... muayyen ne be? muayyen senin babandır. merhaba muayyen bey'le görüşecektim ama görüşmedim... ahahahaha! cicişkooo! cicskooo! nereye gitti bu kedi? kaçmasa bari.
3
ULAN ŞİMDİ HATIRLADIM! ŞEREFSİZ MERT BANA AMSTERDAM'DAN GETİRDİĞİ BİR İLAÇ VERMİŞTİ. YATMADAN ALMIŞTIM. BİRDEN BİRE KAFASI GEÇTİ KENDİME GELDİM. AMA DURSEN DUR. BEN O MERT ADİSİNDEN BUNUN HESABINI SORMAZ MIYIM? SORAR MIYIM? NOOLUYO LAN? AHA KAFA GERİ GELDİ. TEKRAR KAFA, YENİDEN KAFA... AAA SKCEM AMA YA. TOPLA KIZIM KENDİNİ, YÜRÜ DİREK MERT'E. PEKİ BU KÖPEKLER NERDEN ÇIKTI ŞİMDİ GECE GECE? VARLAR MI, YOKLAR MI ONU DA ANLAMIYORUM Kİ. HAY KAFAMIZKİİM NERDEN YUTTUM O ZIKKIMI, HAY KAFAMIZKİİM HAY! HOŞT!
LAAAN
FLASHBACK
kafamizkiim, kafamizkiim, kafamizkiim, kafamizkiim, kafamizkiim, kafamizkiim...
HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV HAV
mert
4
KIZIM SEN NEDEN BAHSEDİYORSUN YA? BENİM SANA VERDİĞİM İLAÇ BOŞTU. PLACEBO BABY PLACEBO! SEN GÜNDEM YÜZÜNDEN BAD TRIP'E GİRMİŞ OLMAYASIN. HER GÜN ÖLÜMLER, TEKRARLANAN SEÇİMLER FALAN. Bİ KAÇ GÜN GÜNDEMDEN UZAKLAŞ KAFANI DİNLE DİYCEM AMA BU ZAMANDA MÜMKÜN MÜ? TELEVİZYONU KAPATSAN, TWİTTER, ONU KAPATSAN FACE'TEN GELİYOR KARA HABER. DEMEM O Kİ MEMLEKET 90'LARA DÖNDÜ DE BİZ DÖNEMİYOZ. DEVRAN DÖNMÜŞ BİZİM DE KIÇIMIZIN KILI DÖNMÜŞ. EN İYİSİ İKİMİZE BİRER 'GOLDEN SHOT' HAZIRLAYAYIM DA ANNEMİZİN MÜNASİP YERİNE DÖNELİM.
5
KİM LAN BU DÜRRÜK? NE DİYOR DOKSAN MOKSAN? AA! MERT YA BU! PİİİUHH! FAKAT GİTMELİ GELMELİ NE PİS Bİ KAFAYA GİRDİM, MEMLEKET GİBİ OLDUM!
6
VER ULAN VER, ÖLECEKSEK ÖLELİM, BİRER FAİLİ MEÇHUL OLALIM. 90'LARA DÖNECEKSEK, TAA DİBİNE DÖNELİM.
ANAFİKİR: 90'LARA GERÇEKTEN DÖNMEK İÇİN YILDIZ TİLBE'NİN DELİKANLIM'I YENİDEN YAZMASI GEREKİR.

Kötü Muamele Yapmanın Bedeli

Cellat ofisi cesur insanlarda bile korku ve tiksinti uyandırmaktaydı. Kimi dönemlerde infaz görevi, şehirlerin en onurlu mesleklerinden biriydi. Romalı baltalı muhafızlar toplum tarafından saygı görmekteydiler. Kimi ulusta, örneğin Almanya, cellatlar soylular katına çıkarılmaktaydı. Pek kazanç getiren bir meslek olmasa da kısa sürede ek gelir getirmesi sayesinde ilginç bir hale gelmiştir. Baltalı muhafızlara, ölüm cezasına çarptırılmış bakire genç kızların kızlığını bozma hakkı verilmesi, bu mesleğe duyulan ilgiyi hiç kuşkusuz artırmıştı. Tiberius'un bakanı Sejan'ın kızı aynı yazgıya boyun eğmişti; sadece 7 yaşındaydı...

13. yüzyıldan itibaren "işkence" sistematik bir şekilde uygulanmaya başlanınca işkence cezasında da sıkı bir düzenlemeye gidildi. Bu da infazcıların bütün haklara sahip olarak bir mesleği ifa etmelerine olanak sağladı.

Kısa süre içinde acı tarifeye bağlanacaktır. Her işkence için, cellatların mizaçlarına göre değişecek olan belli bir fiyat ortaya çıkacaktır. Ya da bir başka deyişle aralarından kimilerinin kazançları, kurbanlarının vücutları üzerinde girişecekleri ticaretler sayesinde oldukça yüklü miktarlara ulaşacaktır. Cadılara ya da ilaç yapıcılarına, işkence görmüşlerin yağlarını, derilerini, kafalarını hatta cinsel organlarını satacaklardır. Kimileri işi çok ileri götürdüklerinde yaşamları meslektaşlarının ellerinde son bulacaktır: ama zaten bu da mesleklerinin bir (tek) riskiydi!

14. yüzyılın başında cellatların pek çoğu kuyumculardı. Kralın paralarının kopyasını çıkardıklarından yaşamları kötü noktalandı. Sahte para basıcılar karidesler gibi kaynatıldılar. Usta Henri -cellat- o dönemde kalpazanları büyük tencerelerin içine atmak için 4795 FF (8.295 TL) alıyordu. Buna karşın aynı dönemde çok daha önemli bir iş yapmış olan Meaux cellatı Jehan Quartier daha az bir para almıştı. 25 Haziran 1400'de Collin Michon adlı biri şu cezalara çarptırılmıştı: kulakları kesildikten sonra başına hazır bir şapka giydirilip koltukaltlarından asılmasına ve boynunun etrafına gelecek şekilde civcivler asılmasına. Jehan Quartier bütün bunlar için sadece 37.50 FF (65 TL.) Enflasyon dört nala gittiğinden cellatlar gitgide daha kötü yaşam sürmeye başladılar. 14 Mart 1550'de Guillaume Garnier, büyük siyah bir köpekle cinsel ilişki kurduğu için suç ortağıyla yakılmaya mahkum edildi. Odunluk Meaux kentine kuruldu ve Meaux cellatı son derece cüzzi bir para olan 185 FF (320 TL) aldı. 18. yüzyılda bir cadıyı yakmanın değeri 947 FF (1.638 TL.) zararlı kitapları yakmanın bedeli ise sadece 63.15 FF (109 TL) idi. 1792'de Damiens'in oğlu işkenceci Henri Samson senede 178.942 FF yani 309.566 TL. kazanıyordu. Üstelik de 17 işçinin ücretlerini doğru dürüst ödeyememekten şikayetçiydi!

Bu arada insan hakları ülkesi haline gelen Fransa'da, 1830'da toplam 232 cellat bulunuyordu. Hiç kuşkusuz bu dönemin "altın çağı" idi. Durumlar farklılaşmakta gecikmedi. 20 yıl sonra 231 cellat işsiz kaldı. Bütün ülke geneline hitap edebilen tek bir kişi atandı. "Fransız usulü" ölüm cezasının bir yüzyılı 4 kişinin himayesinde gelişti. Deibler, Desfourneaux, Obrecht (1985 yılında 86 yaşında kayboldu) ve son olarak Marcel Chevalier. Gelenekler değiştikçe bu kişiler mesleklerini gizlemeye başladılar. Artık bu bir meslek değil, sözleşmeli iş idi. Obrecht'in yeğeniyle evlenmesi sayesinde aileye girmiş olan Chevalier bu sıfatla ayda adelet bakanlığından ücretsiz izinsiz ve ikramiyesiz 3500 FF (6.055 TL.) ve yılda 2400!! tutarında (4.152 TL) bir ilave ödenek almaktaydı.

Kendini işkenceden koruma yolları

(Cadıların Dikkatine)

17. yüzyılda 'cadıları yakan' Epinalli bir yargıç tarafından kaleme alınmış "Uygulamalı Ceza" adlı eserde bir diğer yargıç olan Nancyli Didier Colin, şeytanın uşaklarına yönelik kimi yöntemleri, meslektaşlarının dikkatine sunar:

"Daha önceden Büyük Albert, işkence görecek olan kişinin eğer önceden 'memfit' denilen taşı su ve yağ içinde toz haline getirerek almışsa hiç bir acı hissetmeyeceğini ileri sürmüştü."

Plinius da sirkeyle karıştırmış bu taşın, dokunulan yerleri duyarsız hale getirdiğini iddia ediyordu (kuşkusuz bir çeşit mermer söz konusuydu.) Didier Colin diğer koruyuculardan söz eder: Kadınların sütü, kertenkele yağı, insan iliği ve yağı. Üstelik bir de uyuşturucunun, kırlangıç otunun ve safranın yararlarını över.

Yargıçların dikkatine. Didier Colin'in bir başka gözlemi daha vardır:

"Hepsi duru suda eritilmiş sabun yerler, bu da sinirleri uyuşturur. Bu kurnazlıklarının çaresi onlara şarap içirtmektir..."

Bir Cadının Geçirdiği Gün

1. Cellat, cadıyı ellerinden bağladı, onu merdivene sürekledi ve sonra hiç acımadan, kalbinin kırılması için olanca gücüyle onu sıktı...

2. Cadı hamile olmasına karşın işkence, kafasından aşağı şarap dökerek yinelendi üzerine de ateş atıldı...

3. Koltukaltlarında ve boynunun etrafında kükürt yakıldı...

4. Elleri arkadan bağlanarak tavana asıldı ve sonra birden yere indirildi bu tam 4 saat boyunca devam etti...

5. Aynı şey tekrarlandı, bu defa eller ve ayaklar birlikte bağlandı.

6. Sırtından aşağı alkol dökülüp üzerine ateş atıldı.

7. Sırtı sivri uçlarla dolu bir tahtaya dayandırıldı, ellerinden bir iple çekildi... Tavana kadar.

8. Yere değmeyecek şekilde ayaklarına (bağlı halde) 25 kilo ağırlık bağlandı ve yukarı doğru çekildi.

9. Bacakları vidayla sıkıldı ve o kadar güçlü sıkıldı ki kulaklarından kanlar fışkırdı.

10. Tekrardan vidayla sıkıldı.

11. Tahtanın üzerine kondu. Cellat ona şöyle dedi: "Suçunu itiraf etmelisin, yoksa canın çıkana kadar işkence göreceksin!"

12. Tekrardan ellerinden sürüklendi.

13. Kamçıyla kırbaçlandı. Kan bluzunu kapladı.

14. Yeniden kıskaca kondu, buna birçok saat dayandı.

15. Yeniden kırbaçlandı...

(J.Baissac tarafından dile getirilen 1631 numaralı dava tutanağından bir parça)

Not: Cadının kusabiliceği endişesiyle işkence ancak yemekten 5 ya da 6 saat sonra tatbik edilmelidir.

BİLAL'E ANLATIR GİBİ

PİRAMİTLER İNŞA ETMEK

yazan-çizen
TOLGA HIRSOVA
twitter: @hirsova

DÜNYADA PİRAMİTLER KADAR İNSANI ANLATAN PEK AZ ŞEY VARDIR...

YİNE DE ÇOĞU İNSAN PİRAMİTLERİ İNSANLARIN DEĞİL DE UZAYLILARIN İNŞA ETTİĞİNE İNANIR.

GERÇEKTEN DE PİRAMİTLER O KADAR AZAMETLİDİR Kİ BUNLARIN 5 BİN YIL ÖNCESİNİN TEKNOLOJİSİYLE İNŞA EDİLDİKLERİNE İNANMAK ZOR.

ÜSTELİK İLK YAPILDIKLARINDA YÜZEYLERİ GÜNEŞ IŞIĞINI YANSITACAK KADAR PÜRÜZSÜZDÜ.

GİZE'DEKİ 3 BÜYÜK PİRAMİDİN ORİON TAKIM YILDIZININ 3 YILDIZIYLA KUSURSUZ BİR ŞEKİLDE HİZALI OLDUĞUNU DA UNUTMAYALIM.

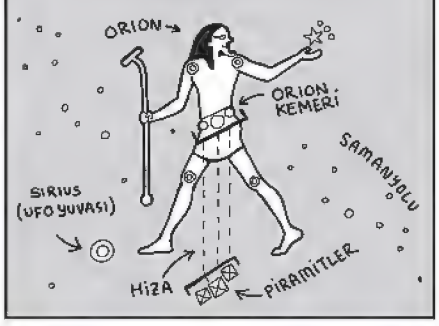

BİR DAKİKA! O ZAMAN BUNLARI İNSANLARIN İNŞA ETTİĞİNDEN NASIL BU KADAR EMİN OLABİLİYORUZ??

GALİBA KAFALAR KARIŞTI. HER ŞEYİ EN BAŞINDAN ANLATSAK DAHA İYİ OLACAK. İNSAN DOĞADA ÖLECEĞİNİN FARKINDA OLARAK YAŞAYAN TEK VARLIKTIR. BU DURUM BAZI SIKINTILARA YOL AÇAR.

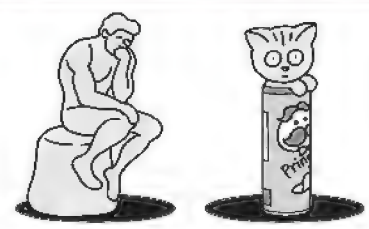

EFSANEYE GÖRE TANRILAR ÖLÜM FİKRİYLE BAŞEDEBİLMESİ İÇİN İNSANA UNUTMA ÖZELLİĞİNİ BAHŞETMİŞ.

HEYHAT, İNSAN ELEKTRİK FATURASINDAN EVLİLİK YILDÖNÜMÜNE KADAR HER ŞEYİ UNUTSA DA GÜNÜN BİRİNDE ÖLECEĞİNİ BİR TÜRLÜ AKLINDAN ÇIKARAMAMIŞ.

MEMLEKETİN 'ÖLÜM' REPERTUARI DA OLDUKÇA GENİŞTİR. LİSTE UZAR GİDER.

* FRANSIZCA, HAYAT BUDUR, İŞTE HAYAT YA DA YAA, HAYAT BÖYLE İŞTE!

HER NEYSE ÇAĞLAR BOYUNCA İNSAN AKLINDAN ÇIKMAYAN BU ÖLÜM FİKRİ KARŞISINDA ÖLÜMSÜZLÜĞÜ ARAYIP DURDU.

İNSAN BU UĞURDA AKIL ALMAZ ŞEYLER DENEDİ. MESELA KENDİSİ DE DEVASA BİR PİRAMİT İNŞA ETTİRMİŞ OLAN ÇİN ÜLKESİNİN İLK HÜKÜMDARI ÇİN Şİ HUANG (QİN SHİ HUANG), ÖLÜMSÜZLÜĞÜ BULMAK İÇİN DÜNYANIN 4 BİR TARAFINA ADAMLARINI YOLLAMIŞ. BUNUNLA DA KALMAYAN 'ÇİN', DOKTORLARIN TAVSİYELERİNE UYUP ÖLÜMSÜZLÜK İKSİRİ OLARAK CİVA, Kİ OLDUKÇA ZEHİRLİDİR, İÇMEYE BAŞLAMIŞ VE MUHTEMELEN BU YÜZDEN NALLARI DİKMİŞTİR.

İNSAN MANEVİ OLARAK DA ÖLÜMSÜZLÜĞÜ ARAMAYA DEVAM ETTİ. ÖLEN YAKINLARINI HATIRLADIKLARINDA VARLIKLARINI HİSSEDER GİBİ OLDULAR. BELKİ ÖLÜMSÜZLÜK BUYDU. İLK BAŞLARDA UNUTMAK İSTEMEDİKLERİ ÖLÜLERİNİ EVLERİNDE TUTUYORLARDI.

KOKUYA NASIL DAYANDILAR BİLMİYORUM AMA SONUNDA BİRİLERİ ÖLÜLERİ GÖMMEYİ VE ONLARA MEZARLAR İNŞA ETMEYİ AKIL ETTİ.

AMA MEZARLAR DA ZAMANA DAYANAMIYORDU. İNSANLARIN DAHA BÜYÜK ŞEYLERE İHTİYAÇLARI VARDI VE BÜYÜK TAŞLAR TOPLAMAYA BAŞLADILAR.

ŞİRİNLERİN EVLERİNE BENZEYEN BU MEZARLARA 'DOLMEN' DENİYOR. TRAKYA BÖLGESİNE ADINI VEREN "TRAKLAR", KRALLARI İÇİN BU TÜR MEZARLAR YAPTILAR. TRAKYA'DA SINIR YAKINLARINDA 500 İLA 1000 ADET DOLMEN OLDUĞUNU OKUMUŞTUM.

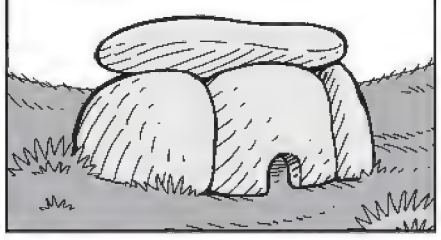

BİRİNİ GÖRMEYE GİTTİK. BÖLGEDE BUNLARIN YATIR OLDUĞU DÜŞÜNÜLÜYOR. MUM FALAN YAKIYORLAR, ÇEŞİTLİ EFSANELER VAR, Bİ DE İSİM TAKMIŞLAR!

NETİCEDE İNSANLAR DAYANIKLI MEZARLAR İÇİN BİLDİKLERİ EN DAYANIKLI (VE BOL) MALZEME OLAN TAŞA YÖNELDİLER. DEVASA TAŞLARI TAŞIMAK YERİNE GÖRECE KÜÇÜK KESME TAŞLARDAN BİRBİRİ ÜSTÜNE PLATFORMLAR YAPMAYI AKIL ETTİLER. BUNLARA **MASTABA** DENİR.

SORU: BU MASTABALARIN YANLARINI DOLDURURSAK NE ELDE EDERİZ?
CEVAP: TRAPEZOİD Mİ? YOK.. NEYDİ? AYY! HEP KARIŞTIRIYORUM.

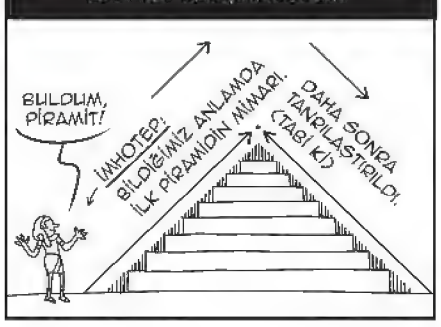

BÖYLELİKLE MISIR'DAKİ PİRAMİT ÇILGINLIĞI BAŞLAMIŞ OLDU. HEP DAHA BÜYÜK DAHA BÜYÜK PİRAMİTLER YAPIP DURDULAR. SONRA BİR GÜN MUSA ORTAYA ÇIKTI VE DEDİ Kİ:

AMA İNSANLAR PİRAMİTLER YAPMAKTAN VAZGEÇMEDİLER. MESELA AYA SOFYA'YA DİKKATLİCE BAKARSANIZ GÖBE ULAŞMAK İSTEYEN PİRAMİDİ GÖRÜRSÜNÜZ. TABİİ 500 SENEDİR ONU KOPYALAYARAK YAPTIĞIMIZ TÜM CAMİLERDE DE.

BUGÜN HALA FİRAVUNLAR BAHÇELERİNE GÖMÜLECEKLERİ PİRAMİTLER İNŞA ETTİRİYOR. PİRAMİTLERİN GERÇEK GİZEMİ "ÖLÜMSÜZLÜĞE ULAŞMAK İÇİN NE KADAR BÜYÜK BİR PİRAMİT İNŞA EDERSEN SONUNDA SANA ÖLÜMÜ HATIRLATAN O KADAR BÜYÜK BİR ŞEYE SAHİP OLMANDIR" ASLINDA. BAZEN İNŞA ETTİĞİN PİRAMİT O KADAR BÜYÜK OLUR Kİ ÖLÜMÜ UNUTMAN MÜMKÜN OLMAZ.

EFSANE, TANRILARIN İNSANA UNUTMAYI BAHŞETTİKLERİNİ SÖYLER ÇÜNKÜ İNSAN ÖLÜMÜ UNUTMADAN UZUN SÜRE YAŞAYAMAZ.

Ferhat Uludere

Waldo Sen Neden Burada Değilsin!

Faşizm kendine yeni bir beden bulup ne zaman konuşmaya başlasa, Nazım Hikmet'in dizeleri geliyor aklıma. Ezberden tekrar ediyorum...

"Mussolini çok konuşuyor TARANTA - BABU! / Tek başına / yapayalnız / karanlıklara / bırakılmış bir çocuk gibi / bağıra bağıra / kendi sesiyle uyanarak / korkuyla tutuşup / korkuyla yanarak / durup dinlenmeden konuşuyor.

Mussolini çok konuşuyor TARANTA - BABU / çok korktuğu için / çok konuşuyor!"

Bir umut yayılır gibi oluyor bu dizeleri okurken; baskıların son bulacağına dair bir umut... Bugün değilse bile yarın bitecek bu savaş. Silahlar tek taraflı değil, hep birlikte bırakılacak. Teslimiyet değil, barış olacak...

Bir umut yeşerirken biri sönüyor ama... Ve anlıyoruz ki savaş daha sürecek. Sürdürecek savaşmayı... Gençlerin cenazelerinde timsah gözyaşları dökülecek; acılarını saklayamayanlara davalar açılacak.

2008 yılında Temmuz ayının sonlarına doğru Nedim Gürsel ile İstanbul'daki evinde bir söyleşi için buluşmuştuk. Allah'ın Kızları adlı romanı yeni yayımlanmıştı. Kitap yayımlanır yayımlanmaz da Hazreti Muhammed'in rencide edildiği iddiasıyla Şişli Savcılığı kitap hakkında soruşturma başlattı. Malum gazeteler ardı ardına haberler yapıyordu. Din elden gitmesin diye Nedim Gürsel suçlanıyor ve memleket yeniden ayrışmaya başlıyordu. Bu kez sol sağ olarak değil; dindar ve laik olarak... Nedim Gürsel endişeliydi. Örgütlediği cehalet ile meşhur o yayınların etkili olamadığından bahsediyor ve onu teskin etmeye çalışıyordum. Söyleşiye başlamadan önce televizyonda yeni yeni filizlenmeye başlayan faşizmi izliyorduk... Ve neden bu kadar çok konuştuğunu merak ettik ve birbirimize sorduk.

O zaman olacakları görmek olası değildi ya da biz olacakları görecek kadar uzağa bakamıyorduk. Toplumun yeniden inşasına dair birtakım fikirler saçılıyordu ortalığa. Toplum yeniden inşa edilirken sanat, edebiyat, tiyatro ve sinema da yeniden inşa edilecekti. Bu kaçınılmaz bir gerçekti. Ve Nedim Gürsel hakkında açılan dava bunun işaretlerinden biriydi sadece... Bir emir eri kitabı okumadan dava açmıştı, malum gazeteler de haberi yaygınlaştırarak yazarı tehdit edip kapsamlı bir korku yaratmak istiyordu. Sanatın yeniden inşası kapsamında öteki olarak görülen herkes yuhalanmaya başlandı... Kulaktan dolma fikirlerle bazılarımız öteki, bazılarımız beriki olduk. Tiyatro lanetlendi, kitaplara davalar açıldı, yasaklar başladı... Ve en sonunda Levent Üzümcü İstanbul Büyükşehir Belediye Tiyatroları'ndaki görevinden ihraç edildi. İhraç işin kibarcası, Üzümcü büsbütün kovuldu.

Sebep?

Malum!

Her iktidar sanatı yeniden inşa etmek ve sanatçının yanında yer alıp sempatik gözükmek ister. İspanya'yı kana bulayan, Guernica Katliamı'nı yapan Franco'nun Salvador Dali'si vardı örneğin... Franco'nun yaptıklarına destek vermiş ve İspanya'yı terk etmesine rağmen komünistlerin listesini Franco'ya vermişti... McCarthy muhalif avına başladığında destek aldığı kişilerden biri de yönetmen Elia Kazan'dı. Ve Kazan yaptıklarından hiçbir zaman pişman olmadığını herkese açık açık söylüyordu. Ezra Pound, Roma radyosundan Mussolini propagandası yapıyordu. İktidar ve diktatörler, sanatı ve sanatçıyı kontrol ettikleri kadar seviyorlardı.

İktidar Levent Üzümcü ve tüm tiyatrocular dan Gustaf Gründgens olmalarını istiyor. Meraklıları hatırlar, Gustaf Gründgens özgürlükçü bir tiyatrocuyken yeteneklerini Hitler'in emrine vermişti. Alman tiyatrosunda Nazi İmparatorluğu kadar hızlı yükseliyordu. Tiyatronun yoksulluğundan iktidarın lüksüne kavuştu.

Şehir Tiyatroları onu yakından tanır aslında. İktidar tiyatroya el koymadan önce sahnelenen "Mefisto"da anlatılan onun hayatıydı. Onun yükselişi ve Alman tiyatrosunun Hitler'e teslim edilişi...

Levent Üzümcü'den Gustaf Gründgens yaratamayacakları için ihraç ettiler onu.

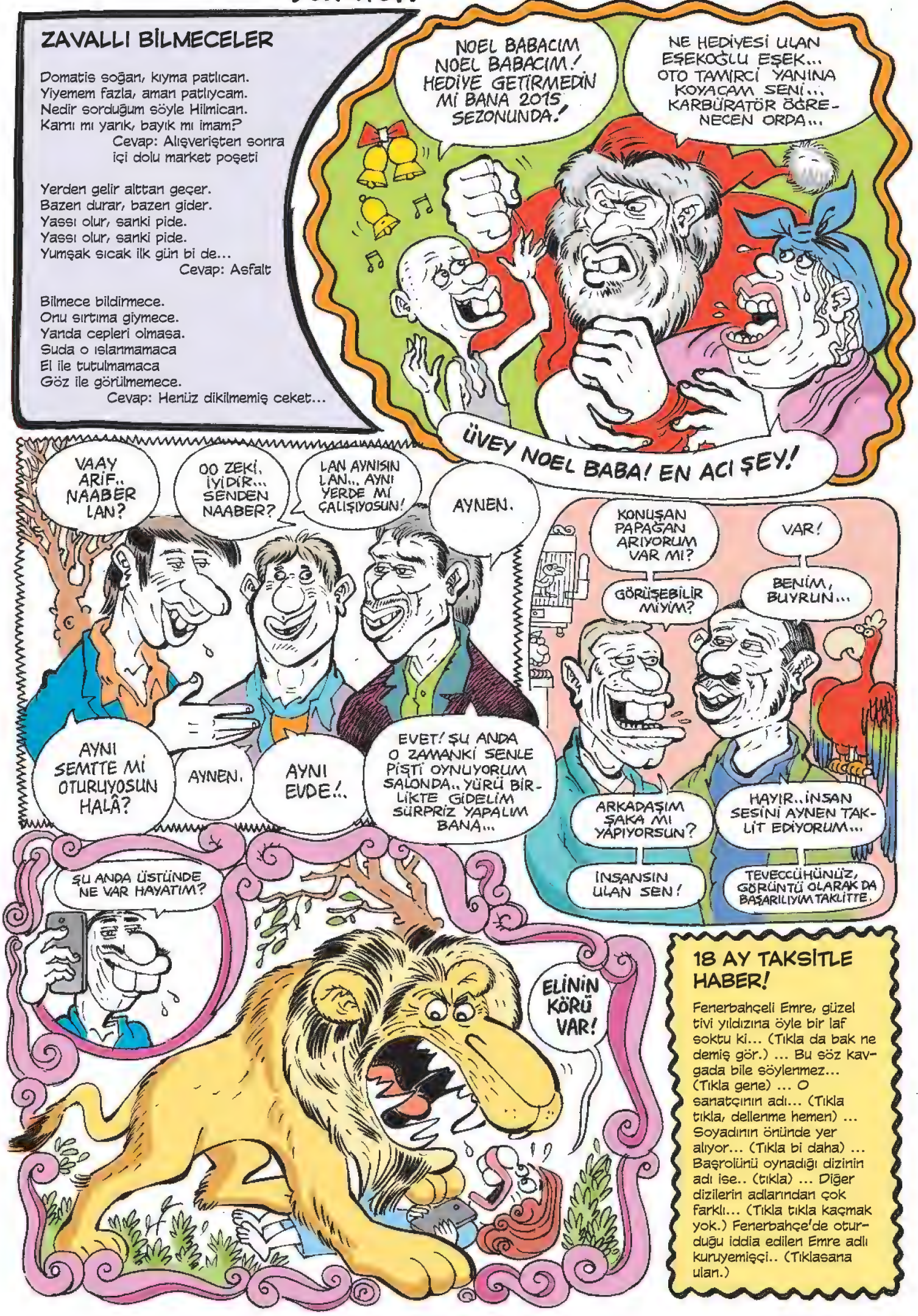

NE ŞİRİN CİYOGRAFİK 2014

Aslan Terbiyesi: Günümüzde her şey çok pratik. İnternet üzerinden kredi kartıyla ödeme yaptığınızda, nakliye şirketi, demir kafesin kapısını evinizin kapısına dayayarak aradaki koruyucu levhayı kaldıracak ve aslanınızı salonunuza salıp gidecek.

Hayırlı Olsun: Bir süre tuvaletten çıkmayın. Aslan, yerini yadırgayarak 10-12 saat boyunca kasırga gibi esecek, salonda ne varsa amansız pençeleri ve güçlü çeneleri ile hepsini paralayıp didikleyecek. Kanepeleri kapıları orta yerinden ikiye bölecek duvarları döşemeleri derinden eşip oyacak, sonunda yorulup uykuya dalacaktır.

Tam Sırası: Evde varsa, manda bacağı, yoksa sekiz okka kıyma ile huylandırmadan uyuyan aslana yaklaşın. Aslan kıpırdadığında koşarak tuvalete kaçın, tekrar gelin. Geldiğinizde aslanın yerinde olmadığını göreceksiniz. O şimdi araka odalardan birinde. Gece olmasını bekleyin. Işıkları açmadan, karanlıkta, el yordamıyla onu bulmaya çalışın. Asla ağzına dokunmayın. Bulduğunuzda boğuşma sabaha dek sürecek, sabah olduğunda aslanınız, bakkale gazete almaya gidecektir.

KANTUTA'NIN YILAN HİKAYESİ!

Karpuz kabuğu gibi kokan yeni biçilmiş yemyeşil koca çayır, binlerce seyircinin çılgın tezahüratlarıyla mini mini miniliyordu. Er meydanına önce cıbıldak vaziyette kahramanımız KANTUTA geldi, seyirciyi belden selamladı. Ardından amansız düşmanı Patavat Süngersık'ın altın başı Litvanyum kaplı inorganik yılanı göründü. Elindeki bir kova sızma zeytinyağına cop cop dalıp çıkıyor, mikroskobik çelik tellerden oluşan kaslı bedeni her dalışta altı katsayı daha kayganize oluyordu. Görevliler, kahramanımız Kantuta'nın peynir vücuduna da bir kova birşey boca ettiler. Ama o da ne? Bu sıvı, zeytinyağı değil, marangoz tutkalıydı. Kahramanımız güleşirken vıcık vıcık rakibi asla tutamayacak, lakin yılan rakip, elini her atışta Kantuta'nın vücüdüne rapt olacaktı. Adalet miydi bu be! Hınzır yılan aniden Kantuta'nın bacaklarına daldı. Amma Kantuta çoktan, göbek üstü yatıp yere yapışmıştı. Hayın yılan ih etti pih etti, üç gün üç gece Kantuta'yı yerden söküp çevirmeye muvaffak olamadı. Dördüncü gün vasfını kaybeden tutkal, kendiyi salıverincii, sinsi yılan, Kantuta'yı kaptığıyınaaın!..

(Devamı gelecek sayıda)

Çünkü Levent Üzümcü herkes gibi sanat ve siyaseti birbirinden ayırmak gerek demiyordu. Sanat ve siyasetin bir bütün olduğunu ve ikisinin de insana hizmet etmesi gerektiğini ısrarla belirtiyordu.

Çalışma arkadaşları onun arkasından bir basın toplantısı düzenledi. Şehir Tiyatroları Genel Sanat Yönetmeni atılma kararının kendileriyle alakalı olmadığını, kararın kendilerine sorulmadan tamamen Belediye Üst Disiplin Kurulu tarafından açılan soruşturma neticesinde verildiğini açıkladı.

Ve Levent Üzümcü'yü geri getirmek için ellerinden geleni yapacaklarını söylediler. Levent Üzümcü "konuk oyuncu" olarak Şehir Tiyatroları'na katılabilirmiş. Peki, olması gereken bu mu?

Basın toplantısını izlerken İsmet Özel'in bir kitabının başlığına taşıdığı hikaye geldi aklıma:

19. yüzyılın ortalarında Amerikan transandantalizminin iki düşünürü Henry David Thoreau ve Ralph Waldo Emerson yakın arkadaştırlar. Hatta iki yazarın arasındaki ilişki arkadaşlıktan ötedir. Henry David Thoreau öğrencilik yıllarında Ralph Waldo Emerson'un düşüncelerinden etkilenmiş ve onun takipçisi olmuştur. Kimi kaynaklar asistanlığını yaptığını da belirtir.

Amerika Birleşik Devletleri ile Meksika savaşırken Henry David Thoreau aynı dönemde köleliğin kalkması için mücadele verir. Her Amerikan vatandaşı, savaş için ayrıca bir vergi ödemek zorunda kalmıştır. Henry David Thoreau bu savaşın köleliği geliştirmek için yapıldığını savunur ve vergi ödemez... Bu yüzden de hapse atılır. Dostu ve hocası Ralph Waldo Emerson haberi alır almaz onu ziyarete gelir. Ve telaşla sorar...

"Henry, neden buradasın?"

Henry cevap verir...

"Waldo, sen neden burada değilsin?"

gokhan1336@gmail.com

Gökhan Hamzaoğlu

"Ne Yaptı Lan Size Bu Devlet!"

Modern devletler günümüzde, halklarına güç göstermekten çok onlara nasıl daha iyi bir yaşam sunarım konusuna odaklanmışken, Türkiye'de durum en azından tarihsel olarak oldukça farklıdır. Azınlıklar özelinde ve Kürtler detayında bakıldığında ise güç gösterisi o kadar sert olmuştur ki bu meseleler yıllarca gündeme dahi gelememiştir.

Kürt meselesinin ortaya çıkışına bakıldığında sorunun bir kimlik meselesi olduğu açıktır. Ancak problemin sebebinden çok, nasıl çözüleceği üzerinde durulduğu için kimlik sorunu olarak başlayan mesele zamanla farklı boyutlara ulaşmıştır. Kimlik meselesi denilince asimilasyon politikalarından bahsetmemek tarihimizi reddetmek olur. Bilindiği gibi cumhuriyetin ilk yıllarında oluşturulmaya çalışılan ulus devlet anlayışı farklı kimliklere sıcak bakmayan ve Türkleştirme siyaseti uygulayan bir sistemdi. Kürtleri, Kürt olarak değil, Kürtlük aşılanmaya çalışılan Türkler veya kendini Kürt sananlar olarak tanımlamak o dönemin asimilasyon politikalarının temelini oluşturmaktaydı. Takrir-i Sükûn kanunu, Şark Islahat Planı, Tunceli Kanunu, Şark Gezisi Raporu, Abidin Özmen'in raporu ve 1961 yılında hazırlana Kürt raporuna bakıldığında problem güç göstererek çözülmeye çalışılmış, sert askeri ve yasal tedbirler ortaya çıkmaya başlamıştır. Zorunlu göç planları, anadilin yasaklanması, şehirlerin Türklüğe hevesli ya da hevessiz olarak sınıflandırılması, bölgeye Kürt memur atanmaması gibi önlemler alınmıştır. Kısaca, cumhuriyetin ilk 40 yılında devletin gücü oldukça sert bir şekilde hissettirilmiştir ve bu dönemde asimilasyon politikaları terk edilmemekle birlikte artarak devam etmiştir.

1980'lerin ortalarında başlayan terör ise ekonomik olarak sıkıntılar içinde olan bölgeyi ve tüm ülkeyi derinden etkilerken 1990'ların başında Kürt meselesinin çözümü için bir fırsat da doğurmuştur. Kürt kimliğini tanımaya yönelik politikaları, terörü bitirme aşamasına gelmiş olsa da, Turgut Özal'ın ani ölümü her şeyi eskisinden de daha kötü hale getirmiştir. Bu topraklarda kişilerin sisteme bağlılığından çok sistemlerin kişilere bağlı olduğu gerçeği Özal'ın ölümü sonrası artan şiddet ile tekrar kanıtlanmıştır. Bilindiği gibi 1990'lar şehit cenazeleri, faili meçhuller, zorunlu göçler, köylerin yakılması, sivillerin öldürülmesi, insan hakları ihlalleri gibi korkunç olaylarla hatırlanmaktadır. 1990'ların sonu Avrupa Birliği'nin demokrasi ve insan hakları açısından Türkiye'yi olumlu etkilemesiyle yeniden bir ümit yaratmıştır. 1999 ve 2004 yılları arasında hem ateşkes hem de özellikle Kürtçe ile ilgili pek çok reform gerçekleştirilmiştir. Dahası 2004 ve 2009 yılları arasında Türkiye Cumhuriyeti, artan terör olaylarına rağmen reformların hızını kesmemiştir ancak yapılan reformların olumlu olmasıyla birlikte yetersiz oldukları da bir gerçektir. Diğer yandan şiddetin şiddet doğurmasıyla yeniden sınır dışı operasyon günleri başlamıştır.

Resmi olarak 2009 yılında başlayan Kürt açılımı ya da başka bir deyişle barış süreci ise Türkiye'yi yüz yıllık meselenin çözümüne çok yaklaştırmış olsa da bu kritik süreç olumlu sonuçlanma aşamasındayken 7 Haziran 2015 seçimleri sonrası durum tekrar eski halini almıştır. Analar ağlamasın diyenler, askeri operasyonları destekler, OHAL ve sıkıyönetim ister olmuş, tüm bunlardan daha korkuncu ise Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin yasalarına göre kurulmuş bir partiye oy verenler şerefsizlikle suçlanmış, demokrasi ayaklar altına alınmıştır. Yani güç gösterisi öncesi bir ortam hazırlanmaya başlanmışken tam da bu günlerde ülkenin doğusunda görev yapan bir memurun ağzından şu cümleler dökülmüştür; "Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin Gücünü Göreceksiniz! Ne Yaptı Lan Size Bu Devlet!"

Aynı şartlarda, aynı yöntemlerle farklı sonuçlar bekleyenlerin akıl bakımından sıkıntılı kişiler olduğunu hatırlatırken konunun Kürt sorunu ile de ilişkilendirilmesi gerektiği kanısındayım. 1925'den 2009 yılına kadar istisnalar dışında devletin güç göstermesiyle Kürt sorununda gelinen nokta ile barış döneminde gelinen nokta arasında dağlar kadar fark varken ne gerek var Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin gücünün görülmesine? Ayrıca bu bahsedilen devlet gücü demokrasi, insan hakları ve hukuk dışı bir güç mü? En önemli nokta ise bu güç gösterisinin maliyetidir. 35 binden fazla insanın yaşamına, harcanan milyarlarca dolara, doğanın katledilmesine, insan hakları ve hukukun rafa kalkmasına sebep olan güç olmaz olsun. Demokrasinin, kardeşliğin, barışın, insan haklarının ve hukukun gücünü bir gün, bu topraklarda yaşayan halkların da görebilmesi dileğiyle.

@fuatavni

Yazıp da çiz:
Nuri ÇETİN

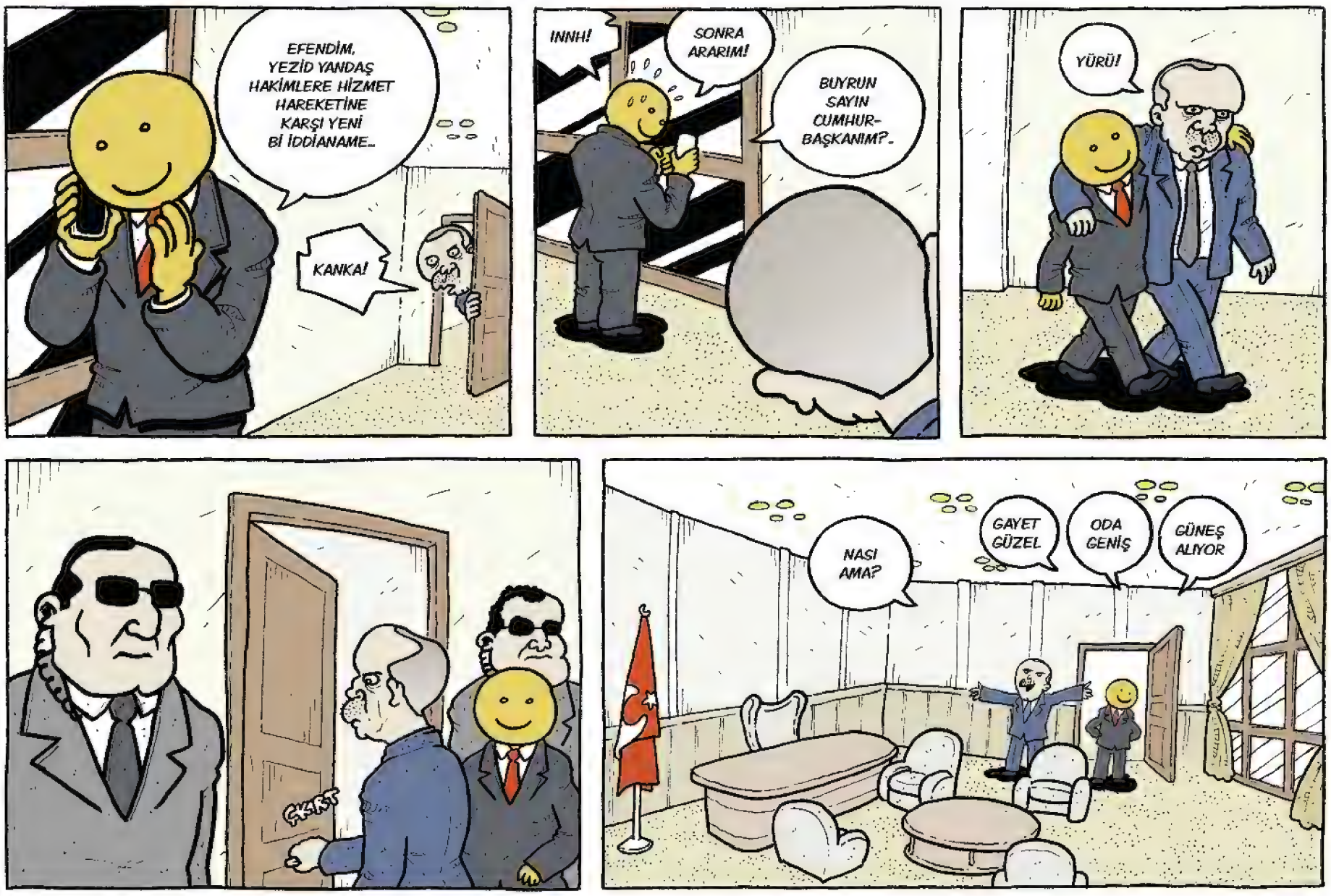

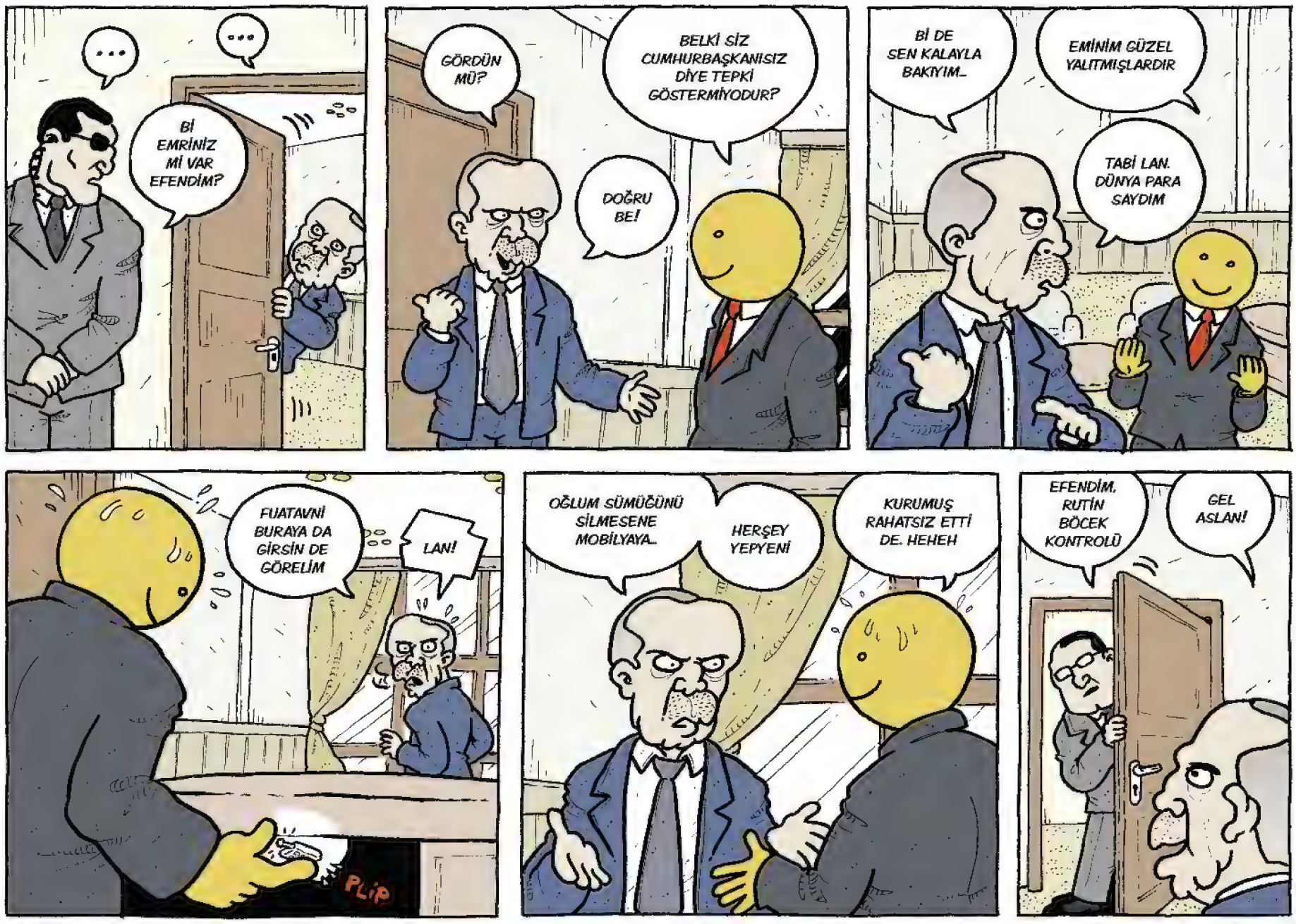

nuricetin@yahoo.com

HATIRALAR GEÇİDİ

Mem-Coş

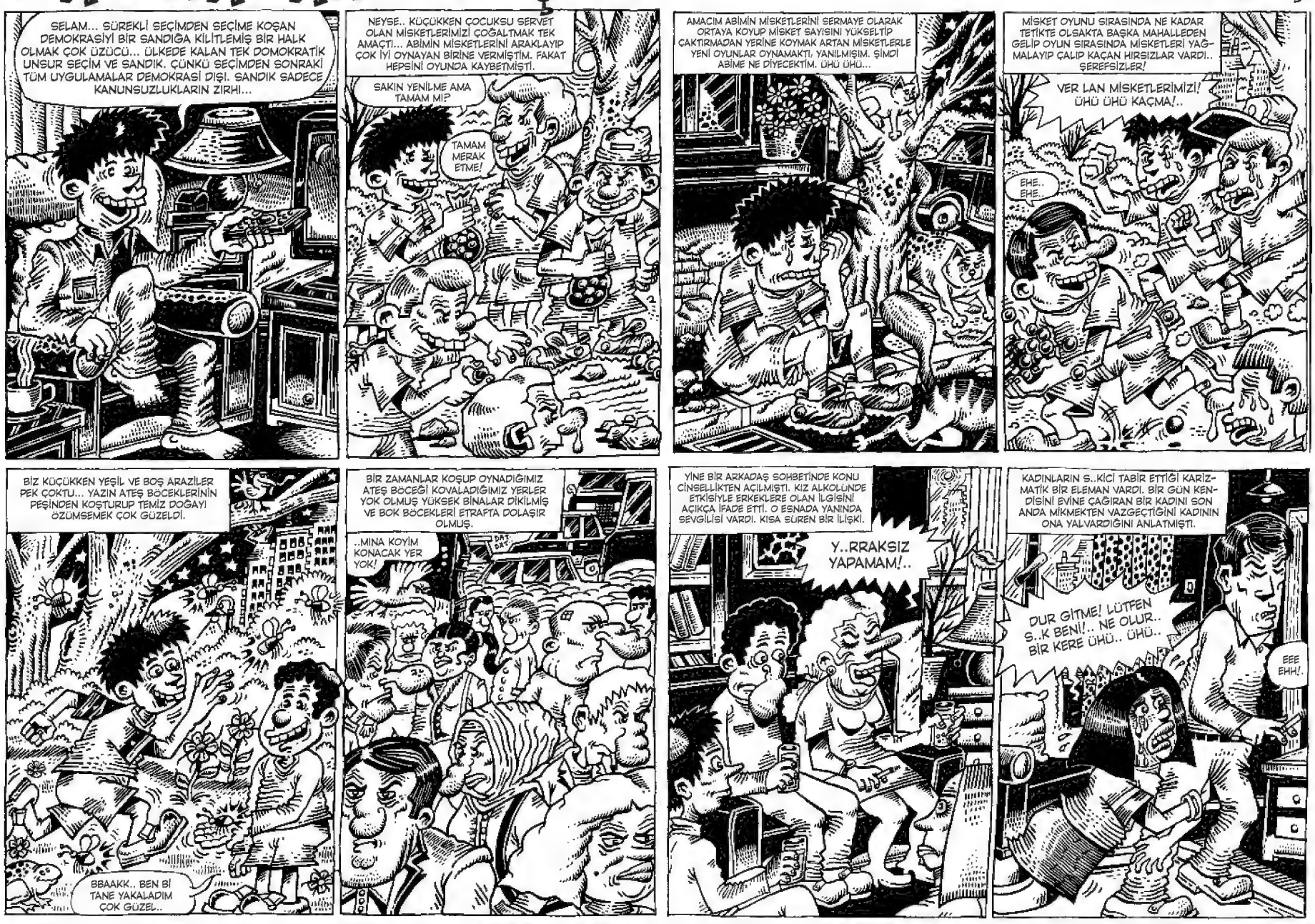

ÇOK ESKİDEN BÖYLE BİR OLAY BENİMDE BAŞIMA GELMİŞTİ... İNSAN KARŞI CİNS'E TÜM GÜVENİNİ YİTİRİYOR.. KIZLAR TELEFONU ÇEKMECEYİ KARIŞTIRACAĞINA ERKEĞİN RUHUNU ARAŞTIRMALI.

KIZLARIN BAZILARIDA ACAİP YALANCI HEMEN HER KOŞUL VE DURUMDA MÜTHİŞ YALAN SÖYLEME YETİSİ GELİŞTİRMİŞLER. HEMEN HER KONUDA ÇEKİNMEDEN YALAN SÖYLERLER.

OOFF ANNE! BURÇAKLARDAYIM DERS ÇALIŞIYORUZ DEDİM YAA.. YARIN ÖĞLEN GELİRİM HADİ ÖPTÜM..

KIZLARIN EN NEGATİF TARAFI ÇOK ALINGAN VE NAZLI OLMALARIDIR.. RÜZGARDA KIRILACAK BİR ÇİÇEK DALI GİBİ ORTALIKTA DOLAŞIP AŞK İLİŞKİLERİNE GİRMELERİ SÜREKLİ HERŞEYE ALINMALARI SAÇMALIK...

AŞKIMM YAA.. AFFET ARTIK.. AMACIM SENİ KIRMAK DEĞİLDİ. LÜTFENN.. BAKK EN SEVDİĞİN ÇİÇEKLERDEN ALDIM..

OOFF.. HİÇ KEYFİM YOK RAHAT BIRAK LÜTFEN.

ERKEKLERİN EN NEGATİF TARAFI AYIPTIR SÖYLEMESİ BÜYÜK Bİ ÇOĞUNLUĞU HANZO OLMALARIDIR. ERKEK KABA SABA YONTULMAMIŞ KERESTEDİR.. KADINLAR YONTAR ADAM EDER.

BİRAZDAN KOBRAYI BOYNUNA DOLUYCAM AŞKIM.. EHA..EHA..

ÇOK ÖKÜZSÜN FERİT SENDE NE BULUYORUM BİLMEM.

Y..RRAK BULUYON EHE.

ERKEKLER DOĞASI GEREĞİ SÜREKLİ ÜREMEK ÇİFTLEŞMEK İSTERLER. HER ÇİÇEĞE KONUP BAL ÖZÜNÜ EMMEK DÖLLEMEK ARZUSUYLA YANIP TUTUŞURLAR BU DURUMDA DİŞİLER ERKEĞİN BU

DURUMUNU DENGELEMEK İÇİN EVRİM SÜRESİNCE ZİHİNSEL AKTİVİTELERİNİ GELİŞTİRMİŞLERDİR. ERKEĞİNİ KENDİSİNE BAĞLAMAK İÇİN ETKİN YÖNTEMLERİ VARDIR. AŞK GİBİ MESELA...

KIZA NASIL BAKTIĞINI GÖRDÜM. ÇOK KÖTÜSÜN ÜHÜ! ÜHÜ.. KEŞKE SANA AŞIK OLMASAYDIM.. ÜHÜ, ÜHÜ DOKUNMA BANA!

AŞKIM İNAN O KIZA BAKMIYORDUM...

İLİŞKİSİNİ DOĞURACAĞI ÇOCUĞUN GELECEĞİNİ GARANTİ ALTINA ALMAK İÇİN DUYGUSAL YOĞUNLUĞU AŞK'I DEVREYE SOKAR KADIN KONTROLÜNDEKİ DUYGULANIM YÖNETİMİ EN SON ÇAREDİR.

KERİZ İKİ DAMLA GÖZ YAŞINA NASILDA ALDANDI.. BEN SANA YAPACAĞIMI BİLİRİM AŞKIM...

GELECEK KURMAK İÇİN TÜM UĞRAŞLAR TÜKENİP ERKEĞİNE İNANCINI KAYBEDİNCE HEMEN YENİ BİR AŞK'A YELKEN AÇAR.. DOĞADA ERKEĞİNİ DİŞİ SEÇER.

ORTA SAHANIN ORTASINDAN KOPUP GELEN YİĞİT

TARTAR

"ATALAR KONSEYİ"

yazan-çizen

TOLGA HIRSOVA

twitter: @hirsova

SENE M.S. 500 FALAN. MİLLİ TARİH ÖĞRETİMİZE GÖRE Bİ TÜRKLER VAR, Bİ ÇİNLER VAR. Bİ DE AZ MİKTAR GOT VE VİZİGOT VAR.

KAHRAMANIMIZ TARTAR TEK BAŞINA AVRUPA İÇLERİNE AKINLAR DÜZENLEMEKTEDİR.

SOĞUK

AT

İT

AVRAT

SÖĞÜM

AKDENİZ

TARİHİ GERÇEK "VİZİGOT-VİZİGOT" DİYE 10 DK. KADAR TEKRARLAMAK TARİHTEN SOĞUTABİLİR.

TEK BAŞINA DERKEN KADİM DOSTU 'İT'İ UNUTMAYALIM. APARTMANDA KÖPEK BESLEMESİNE İZİN VERİLSEYDİ, TARTAR BELKİ DE AVRUPA YOLLARINA HİÇ DÜŞMEYECEKTİ, KİM BİLİR?

İTLİĞİ SEZAR MİLAN'DAN ÖĞRENECEK DEĞİLİZ!

HER NEYSE EFENDİM, TARTAR BİR VİZİGOT KALASINI GÖZÜNE KESTİRİR. ULVİ BİR AMACI VARDIR ELBET...

POMPALAMASYON, BU BENİM MİSYON!

KARANLIKTAN VE NÖBETÇİNİN HEP DİĞER TARAFA BAKMASINDAN FAYDALANAN TARTAR KALAYA İNTİKAL EDER.

ÖLMEK YADA ÖLMEMEK*...

İNGİLİZCEYE "OLMAK" ŞEKLİNDE GOTÇADAN GEÇMİŞTİR.

TARTAR ULVİ AMACININ ÖNÜNDEKİ ENGELLERİ BİR BİR ORTADAN KALDIRIR.

ÇİLE BÜLBÜLÜM!

AL-LAH!!

NİHAYETİNDE

PREZERVATİFİN VARDIR UMARIM.

SORRY, ATIN TORPİDO GÖZÜNDE KALMIŞ.

- AAA! TARTAR, SENİN KULAKLARIN NEDEN BU KADAR BÜYÜK?
- SORU MU ŞİMDİ BU GÜZELİM?!

PRİMSESİN MERAKINI GİDEREN TARTAR MACERANIN YORGUNLUĞUNU ATMAK İÇİN YAKINLARDAKİ 'IRISH PUB'A GİDER

BANA BİR BİRA, GİNES OLSUN. DOSTUMA DA 4 PEYNİRLİ PİZZA

DUBLIN IRISH PUB

@TARTAR DURUN Bİ SANİYE YA, NOOLUYORUZ?

ADAM TEK BAŞINA AVRUPAYA AKIN DÜZENLİYOR...

@TARTAR VİZİGOT KALESİNDE ROMALI ASKER NÖBET TUTUYOR FALAN.

@TARTAR HADİ HEPSİNE "OK" DEDİK DE... O DÖNEMDE IRISH PUB'IN İŞİ NE KARDEŞİM?

@TARTAR BİZ BU TARİHİ HİKAYE İŞİNİ BECEREMİYORUZ ABİ YA!

UR-ANUS

NE BID BID "FLOOD" YAPIYORSUN LAN ORDA! NASIL BİR NESİLSİNİZ BE SİZ? BİR ŞEYİ DE DÜZELTMEYİN MINA KOYİİM.

ÇİLE BÜLBÜLÜM!

ALLAH!

İLK OSMANLI TOKADI (YERSEN)

ANTİ-TARTAR

OLAYLAR

TE SA DÜF

alper çelik

İYİ Kİ BULUŞTUK HA!

BU ARADA BU DA SİNEM, BİR ARKADAŞ.

SADECE BİZİM SINIF OLACAKTI?

YA O DA BİZİM OKUL MEZUNU Kİ, HE HE?

BAKIN ŞU MEKAN GÜZEL.

VAAAYY FERHAAT! OHAA SEN Mİ!? TESADÜFE BAK!!!

HOBAAAA, BİZİM SINIF?! NE AYAK?!

LAN ÖYLE DENK GELDİK BİR YERLERE GİDİYORDUK?

ÖFF.

HATTA ŞURAYA GİDİYORDUK GELSENE SEN DE?

YA EVE GİDİYORDUM BEN DE!

YA GEL BE OĞLUM, EĞLENECEĞİZ NE GÜZEL, ESKİ GÜNLERİ DE KONUŞURUZ!

ÖFF!

NE?!

OĞLUM NE GÜZEL GÜNLERDİ BE, NE EĞLENİRDİK DEĞİL Mİ? İÇTİK İÇTİK DE SINAVA GİTTİK YA?

YAV HE HE! SINIFÇA TOPLANIYORSUNUZ TESADÜFEN GÖRMESEK ARAYACAĞINIZ YOK ANUNA KOYYİM!

YOK BE OĞLUMMM NE ALAKASI VAR?!

HESAPTA SIKINTI MI VAR ABİ?

BİRA ON İKİ LİRA MI, YUH!

İLERLEYEN ZAMANLARDA

MERHABA, BU ARADA TANIŞTIRILMADIK BEN SALİH!

BEN LEZBİYENİM, AKLINDA BİR ŞEY VARSA DİYE DİYORUM

BEN DE DÖRT TANE KIZIN ARASINDA BÜYÜDÜM VAR YA, HER YER SÜTYEN, AĞDA GÜNLERİ FALAN FISTIK!..

...

NEYSE...

SONRA

KANKA BİZ, BİZE KAÇIYORUZ GELSENE SEN DE, LAFLARIZ?

YOK KANKA YA BEN TAKILACAM DAHA. Bİ KIZLA KESİŞİYORUM ŞU AN... SİZE GÜLE GÜLE.

YAKIŞIR KANKİME. ALDIM TELEFONU ARAŞALIM!

OLUR OLUR!

PARDON KARDEŞİM BAKAR MISIN, HESABI ALABİLİR MİYİM?

ABİ BİRAZ ÖNCE GİDEN ARKADAŞLARIN ÖDEDİ SENİN HESABI DA.

O ZAMAN BEN Bİ BİRA DAHA ALAYIM, FISTIK DA GETİR, FISTIK!!! BUZLU BARDAK OLSUN HA!

SON

DÜNYAYA GÖNDERİLEN BİR OBİNİOSLU'NUN NOTLARI

• Obinios'tan dünyaya gönderilecek olan ilk ajanım. Yarın sabah gidiyorum. Çok heyecanlıyım. Norveç diye bir yere ışınlayacaklar beni. Bu gezegen dışı görevden dönüşte de kesin kumandan olurum.

• Sabahki toplantının ardından beni dünyaya ışınladılar. Yola çıkmadan önce Norveçliler'e benzememem için bir dizi operasyondan geçtim. Sarışın bir insan oldum, şakır şakır Norveççe konuşuyorum ve biraz da İngilizce diye bir dil yüklediler bedenime. Şu anda yoldayım. Dünya saatiyle 3- 5 saate varırım Norveç'e. Barış dolu ve sakin bir yermiş Norveç. Çok heyecanlıyım.

• Geldim. Esmer esmer insanlarla dolu bir yere geldim. Kimse Norveççe konuşmuyor. Acaba Norveç'in bir bölgesinde farklı bir dil mi konuşuluyor ki?

• Bir adama yanaşıp, sordum az önce nereli olduğunu. Suriyeli'ymiş. Demek ki Suriye diye bir yere geldim. Koordinatları mı yanlış girdiler ki?

• Orfias şapşalı koordinatları yanlış girmiş. Suriyelilerle dolu Türkiye diye bir yere gelmişim. Neyse, fark etmez. Dünya hakkında biraz gözlem yapıp, döneceğim nasılsa. Nerede olduğumun ne önemi var ki? Hepsi aynıdır zaten. Buranın dilini biraz sonra yükleyecekler kulaklık aracılığıyla. O zaman başlarım araştırmalarıma.

• Türkçe yüklediler az önce bana; etrafta dolaşmaya başladım. Değişik bir yer. Herkes üzgün üzgün bakıyor. Noldu ki acaba?

• Demin inanılmaz gürültü yapan bir araç geçti yanımdan. Seçim otobüsüymüş. Seçim diye bir şey yapacaklarmış. Ne kadar güzel bir uygulama. Halk dedikleri şey kimi seçerse o yönetecekmiş ülkeyi.

• Bir inşaatta işe başladım.

• Bizim inşaattaki iskele dedikleri şey çöktü. Bir sürü insan öldü ama herkes hayatına gayet normal bir şekilde devam ediyor.

• Yanlış bilgi vermişim az önce. İskele çöktüğü için ölmemişler o insanlar. Fıtrat diye bir şey yüzünden ölmüşler ve bu çok normalmiş. E demek ki dünyada fıtrat diye bir ölüm çeşidi var. Bunu not alayım da bizimkiler bir araştırsınlar.

• Seçim kâğıdım geldi. İnşaata getirip, dağıttılar hepimize. Meğer biz hepimiz başka bir semtteki bir evde 40 kişi beraber yaşıyormuşuz. Boşuna sürünmüşüm inşaat köşelerinde. Akşam gidip, orada kalayım bari.

• Karakoldayım şu anda. Eve gittiğimde kapıyı, yaşlı bir teyze açtı; elimdeki kâğıtta kocasının ismi yazdığı için düşüp, bayıldı. Kocası 40 sene önce ölmüş meğer. Diğerlerinin nerede olduğunu sordum. Kadın onları da tanımıyormuş. Yanlışlık yaptılar sanırım. İşten kovuldum bu arada, niyeyse...

• Yarın seçim var ama bugün Diyarbakır diye bir yerde patlama oldu. Herkes çok üzgündür sanırım. Yine de seçim çalışmalarına devam ediyorlar. Aferin, ne çalışkanlarmış şu dünyalılar.

• Karnıyarık diye bişey keşfettim. Enfes.

• Herkes üzgün değilmiş; birazı üzgünmüş çünkü patlamada ölenler ve yaralananlar onlardan değilmiş. Oha! Ben de diğer bir gezegenden dünyaya ilk gelen benim sanıyordum. Meğer çoklarmış. Hatta anladığım kadarıyla bir kısmı seçime katılmaya bile hak kazanmış. Ne demokratik bir yermiş bu dünya.

• Yanılmışım. Onlardan olmayanlar da dünyalılarmış ama yine onlardan değillermiş. Allah da canımı alsın hiç bişi anlamadım ben.

• Allah demişken aklıma geldi. Dünyalılar çok tanrılılar. 3 tane farklı tanrıya inanıyorlar, üçü de birer tane kitap yazmış ama o tanrılar da kendi aralarında ikiye, üçe filan ayrılmışlar sanırım. Aşırı çok tanrılılar. Başka tanrıya inananları sevmiyorlar. Gitgide daha enteresan bulmaya başlıyorum dünyayı.

• Seçim vardı bugün. Kim olduğunu anlamadığım bir adamı başkan yaptırmamışlar sanırım. Hayret! E parti seçimi yaparken, başkanı nasıl seçeceklerdi ki zaten?

• Seçimden bir sonuç çıkmamış anladığım kadarıyla. Koalisyon diye bişey yapmaya çalışıyorlar ama bir tanesi istemiyor. Gözleri bitişik olan adam her şeye kızıyor; genç olanı sevmiyor galiba.

• Bir tane daha adam var; gözleri bitişik olana habire koalisyon dedikleri şeyi teklif ediyor. Öbürü de kabul etmiyor. Çok saçmalar aslında.

• Terör dedikleri bişey yapıyorlar burada. Korkuyorum. İnsanlar ölüyorlar ama kimse aynı anda üzülmüyor.

• Sorun çözme konusunda biraz yetersizler sanırım bu dünyalılar.

• Aha! Plüton'a takmışlar kafayı! Oraya da dadanırlarsa bize de bulaşmaları an meselesi olur.

• Ülkede büyük bir sorun var. Din adamına Mercedes diye bişey verilmiş mi, verilmemiş mi, ille de verilecek miymiş anlamadım ama ciddi sorun oldu. Papa'dan filan bahsediyorlar. O kim acaba?

• Sivas diye bir yerde bundan seneler önce insanlar yakılmışlar. Onları andılar geçen gün ama bazıları anarlarken, bazıları kötü kötü konuştular. Ne çapraşık ilişkiler bunlar. Valla daraldım.

• Hava çok sıcak.

• Suruç diye bir yerde bir patlama oldu. Bir sürü genç insan öldü. Bütün ülke yas tuttu diyeceğimi sanıyorsunuz ama öyle olmadı. Bir kısmı üzüldü ama yas tutmalarına izin verilmedi. Geri kalan kısmı da ölülerle kavga etmeye devam ettiler!

• Sıcak neyse de nem kötü.

• "400'ü verseydik, bu gençler ölmezlerdi" dedi biri dün. 400 koruma amaçlı kullanılan bişey demek ki... Kalkan mı ki? Bizimkilere sorayım bari...

• Sigortalı bir iş buldum bugün. Pizza dağıtacağım. "Motor kullanıyor musun?" dediler. "Uzay aracı bile kullanıyorum" dedim. Güldüler. Bence de komik!

• Ülkede her gün bir patlama oluyor ama patlayanlar hariç kimse fark etmiyor. Aklımı yitiresim var.

• Çözdüm olayı. Ülkedeki her şeyin arkasında Paralel diye bir örgüt var. Belki onu yok ederlerse biter her şey.

• Pardon! Bir de CHP diye bişey varmış her şeyin arkasında. E hani paraleldi?

• Bizimkilerle konuştum. Kanada diye bir yere çekeceklermiş beni. Tez zamanda inşallah!

• Aha! Yeni bişey öğrendim bugün. Viski içenler şerefsizlermiş. Ben rakıya dadandım buraya düştüğümden beri. İyi ki içmemişim viski dedikleri şeyi. O bitişik gözlü adam dedi "Şerefsizler" diye. Bana ne ya! Bana dokunmayan yılan bin yaşasın.

• Siyasi tartışmalarını Cuma namazı diye bişeye müteakip yapıyorlar. Sürekli yeni bişey çıkartıyorlar, konulara vakıf olamıyorum bir türlü.

• Nasıl koydular Fener'e!

• Pırasa yenir mi ya? Ama bak karnıyarık öyle mi? Ye ye ye, doyamıyor insan...

• Nem çok nem.

• Şehitler ölmüyorlarmış zaten. Şaşırdım. Dünya gerçekten değişik. Çok genç çocuklar öldürülüyorlar ama şehit oldukları için sadece kendi annesi ve babası üzülüyor; geri kalan herkes "Şehitler ölmez" diye bağırıyor. Ölümsüzlüğü bulmuş demek ki bu dünyalılar.

• Erken seçim diyorlar. Seviyorlar demek bunlar seçim yapmayı.

• Çok ama çok ilginç. İstihbarat birimi olarak muhtar dedikleri bişeyi kullanıyorlar. Muhtar ne diye sorarsanız da tam olarak tarif edemem ama en küçük yönetim birimi gibi bişey işte.

• Kanada'ya atamam geldi ama gitmeyeceğim. Sigortalı işim var, Sodexho da verdiler. Bir de bu memleket güzel her şeye rağmen. Duble yol bile var.

• Ne mutlu ki bize bugün de 8 tane şehit var memlekette!.. Ne diyorum ben ya? İyice dünyalılaştım ben de!

• Kol böreği yemeden dünyadan dönülmez. O kadar söylüyorum!

EYLÜL 2015-08
MANYAK
● **İmtiyaz Sahibi:** Tuncay Akgün ● **Yayımcı:** LM Basın Yayın Ltd. Şti. ● **Mizah Yönetmeni:** Bahadır Boysal ● **Yazışleri Müdürü:** Serkan Kölük ● **Grafik & Sayfa Düzeni:** Murat Yüceşan, Cebrail Okçu ● **Renklendirme:** Fikret Özdemir ● **Kaligrafi:** Fatih Kaan ● **Müessese:** Ali Yavuz ● **Satış Müdürü:** Şener Küçükkaptan ● **Muhasebe Müdürü:** Gülsüm Ünlü ● **Tel:** (0212) 292 95 65 (4 Hat) ● **Fax:** 245 38 06 ● **Adres:** İstiklal Cad. İmam Adnan Sok. No:14 Beyoğlu/İst. ● **Baskı:** LeMan Matbaası Adres: Alüminyumcular Sanayi Sitesi C-5 Blok No: 7-8 Hadımköy/İST. ● **Tel:** 0212 858 00 93 (95-96) ● **Genel Dağıtım:** D.P.P. A.Ş

DÜŞLER KOYU
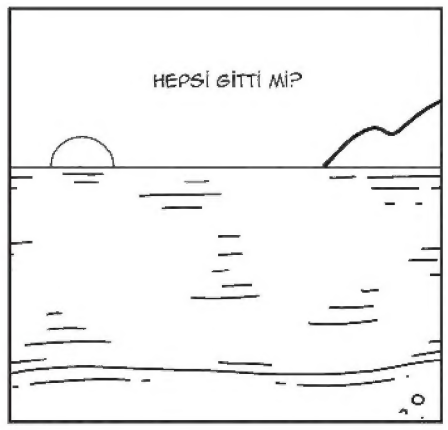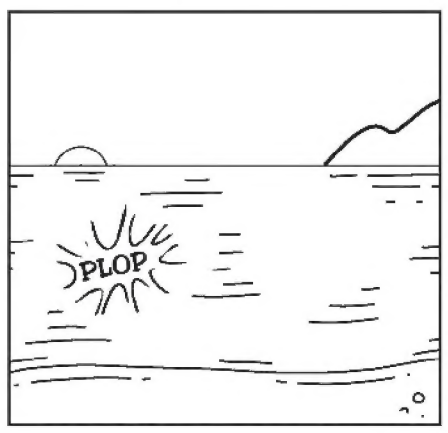
yazan-çizen
TOLGA HIRSOVA
twitter: @hirsova